

فهرنامه ایران و چین

گردآورنده: کمیته اقتصادی - بازرگانی، انجمن دوستی ایران و چین / www.ircfa.ir

اخبار ، رویدادها ، وقایع روزانه ، مقالات تحلیلی ، علمی ، پژوهشی در مورد کشور چین و روابط دو جانبه که در رسانه های ایران انتشار یافته ، جمع آوری و از طریق این خبرنامه به علاقمندان بصورت محدود اطلاع رسانی میگردد.

انتشار مطالب خبری و تحلیلی رسانه های داخلی و خارجی لزوما به معنای تایید محتوای آن نیست و صرفا جهت اطلاع کاربران از فضای رسانه ای بازنشر می شود.

بسمه تعالی

بیست و هشت خبر و مقاله در مورد چین در جراید و خبرگزاریهای ایران

دوشنبه ۱۳۹۹/۰۵/۰۶

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

مَنْ أَرَادَ اللَّهَ بِهِ خَيْرًا رَزَقَهُ اللَّهُ خَلِيلًا صَالِحًا؛

هر کس که خداوند برای او خیر بخواهد، دوستی شایسته نصیب وی خواهد نمود

نهج الفصاحه، ح ۳۰۶۴

جان نباشد جز **خبر** در آزمون هر که را افزون **خبر** جانش فزون

اقتضای جان تو، ای دل **آگهیست** هر که **آگه** تر بود جانش قویست

حضرت جلال الدین محمد بلخی

درخت دوستی بنشان که کام دل به بار آرد نهال دشمنی برکن که رفج بی شمار آرد

حضرت خواجه شمس الدین محمد حافظ شیرازی

فهرست سرخط اخبار امروز، ۰۶ / مرداد / ۱۳۹۹:

- روزنامه دنیای اقتصاد:

۱. پاکستان همکاری با چین درباره یک نبرد بیولوژیکی را رد کرد
۲. توافق ایران و چین بازار سهام را به کدام سو می برد؟ // اثر سیگنال چینی بر بورس
- **خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا):**
۳. ۶ مرداد ۱۳۹۹؛ افزایش بهای رسمی ۳۱ ارز
۴. همکاری های پایدار ایران و چین در خدمت منافع متقابل
۵. جشنواره بین المللی فیلم شانگهای با حضور ایران آغاز شد
۶. ترانسیلوانیا و شانگهای مقصد این روزهای سینمای ایران
۷. دبیرکل مجمع تقریب مذاهب: ارتباط با روسیه و چین از روی مصلحت و حکمت است
۸. راهکارهایی برای عبور از بحران آب / الگوهای مدیریت آب؛ از کالیفرنیا تا سرزمین ازدها
۹. مرکز پژوهش های مجلس ارزیابی کرد؛ تهدیدات و فرصت های پیش روی صنعت نفت و گاز ایران در افق ۲۰۴۰
۱۰. نیویورک تایمز: مقامات آمریکا روابط با چین را به نقطه بدون بازگشت می برند
۱۱. راهبردهای چین برای پایان سلطه دلار
۱۲. رییس اتاق بازرگانی ایران و چین در گفت و گو با ایرنا: تامین پایدار منابع مالی از طریق قرارداد ۲۵ ساله با چین
۱۳. چین ادعای آمریکا را تکذیب کرد
۱۴. دسیسه آمریکا علیه رییس جمهوری چین
۱۵. کنسولگری آمریکا در چنگدو تعطیل شد
۱۶. واردات چین از کره شمالی بیش از ۷۴ درصد کاهش یافت

- خبرگزاری صدا و سیما:

- ۱۷. همکاری ایران و چین؛ از شایعه تا واقعیت
- ۱۸. تا دو هفته آینده / رفع مشکل حمل و نقل کالا از دریا به چین
- ۱۹. اعتراضات آمریکا / ایجاد گردبادی از گاز اشک آور در پورتلند
- ۲۰. جنگ تجاری آمریکا و چین / اعمال محدودیت برای کارکنان شرکت‌های چینی در آمریکا

- ایسنا:

- ۲۱. رئیس اتاق مشترک ایران و چین: مشکل حمل و نقل کالا از مسیرهای دریایی به چین به زودی حل می‌شود
- ۲۲. کارهایی که چین برای نجات اقتصادش در بحران کرونا انجام داد
- ۲۳. وضعیت «چین و آمریکا» از نگاه سریع‌القلم

- پایگاه اطلاع رسانی شبکه خبر:

- ۲۴. نمایشگاه خودرو در چین

- ایلنا:

- ۲۵. دپارتمان تحقیقات و توسعه بازار گروه صنعتی سدید؛ تجمیع زیرساخت‌های خطوط لوله چین
- ۲۶. ادامه ترافیک و ازدحام در پایانه‌های نفتی چین

- پایگاه خبری تحلیلی انتخاب:

- ۲۷. چین؛ بالاترین خریدار نفت عربستان در ماه ژوئن

- خبرگزاری فارس:

- ۲۸. چین بهتر است یا آمریکا؟

خبرنامه:

- حدیث هفته (۱۹): از پیامبر بزرگ اسلام، صل الله علیه واله: «علت بنیان عید قربان» (بمناسبت عید قربان)
- حدیث هفته (۱۹): از امام محمد باقر، علیه السلام: «عمل محبوب خداوند» (بمناسبت شهادت امام باقر "ع")

- روزنامه دنیای اقتصاد:

پاکستان همکاری با چین درباره یک نبرد بیولوژیکی را رد کرد

ایسنا : وزارت خارجه پاکستان امروز (یکشنبه) اعلام کرد: ادعای مطرح شده درباره همکاری اسلام آباد و پکن برای یک نبرد بیولوژیکی، نادرست و از نظر سیاسی کاملاً جعلی است. خبرگزاری اسپوتنیک اعلام کرد، این وزارت خانه در بیانیه خود آورده است: داستان دهن پر کن درباره لابراتوار ووهان در چین که یک توافق سه ساله مخفیانه با پاکستان برای گسترش ظرفیت‌های و قابلیت‌های بالقوه نبرد بیولوژیکی دارد تماماً ساختگی و برای منحرف کردن حقایق است. این وزارت خانه همچنین آورده است: هیچ رازی درباره آزمایشگاه سطح ۲ امنیت بیولوژیکی پاکستان که در این گزارش ساختگی به آن اشاره شده، وجود ندارد. این آزمایشگاه برای تشخیص و توسعه سیستم محافظتی از سوی مرکز توسعه و تحقیق پاکستان برای رسیدگی به تهدیدهای سلامت، نظارت و تحقیق درباره شیوع بیماری‌ها ایجاد شده است و پاکستان به تبادل اطلاعات درباره این تاسیسات با طرف‌های عضو در کنوانسیون تسلیحات سمی و بیولوژیکی می‌پردازد که چین عضوی از آن است. روزنامه The Australian مدعی شده بود که لابراتوار بیولوژیکی ووهان یک توافق سه ساله محرمانه با پاکستان بسته تا ظرفیت‌های نبرد بالقوه بیولوژیکی پاکستان را تقویت کند. این گزارش بر اساس منابع ناشناس شامل برخی از اطلاعات ادعایی منتشر شد که این پروژه به طور کامل از سوی چین تامین مالی می‌شود و نام آن برنامه "همکاری برای ظهور بیماری‌های عفونی و مطالعات در مورد کنترل بیولوژیکی بیماری‌های منتقل شده" است.

توافق ایران و چین بازار سهام را به کدام سو می‌برد؟ // اثر سیگنال چینی بر بورس

دنیای اقتصاد- محمد ارغوان : فعالان بازار سرمایه نیز مانند گروه‌های اجتماعی رویکردهای متفاوتی به سند همکاری راهبردی ۲۵ ساله ایران و چین دارند. برخی معتقدند این سند به‌طور بالقوه می‌تواند تاثیر مثبتی بر بازار سرمایه بگذارد و برخی دیگر مخالف این دیدگاه هستند. به هر حال باید تا زمان انتشار جزئیات قرارداد صبر کرد زیرا هنوز اطلاعات کافی درخصوص این توافق در دسترس نیست. به گزارش «دنیای اقتصاد» مدتی است بحث درباره «سند همکاری‌های راهبردی ۲۵ ساله ایران و چین» در رسانه‌ها و فضای مجازی بسیار داغ شده است. در حالی که هنوز جزئیات قرارداد مذکور توسط طرفین افشا نشده، گروه‌های مختلف له یا علیه این قرارداد سنگر گرفته‌اند. با توجه به در دسترس نبودن اطلاعات کافی از متن توافقات، نمی‌توان این توافق را خوب یا بد دانست. با این حال چه خوب یا چه بد، باید بپذیریم در حال حاضر کشور تحت شدیدترین تحریم‌ها و محدودیت‌های بین‌المللی قرارداد و در این شرایط توسعه روابط با یکی از ابرقدرت‌های اقتصادی دنیا، فارغ از جنبه‌های سیاسی آن، به صورت بالقوه می‌تواند ظرفیت‌های شکفت‌انگیزی در حوزه‌های مختلف برای کشور ایجاد کند. با توجه به گستره ظرفیت تجاری و اقتصادی میان چین و ایران، بسیاری از صنایع در ایران می‌توانند از این توافق متاثر شوند. تاثیراتی که می‌تواند در نهایت بر بازار سرمایه ایران اثرگذار باشد.

برجام و قرارداد ایران-چین // با این حال به نظر می‌رسد تاکنون اخبار این توافق نتوانسته واکنش فعالان بازار را برانگیزاند. در حالی‌که در جریان توافق برجام حتی شایعه‌های منتشر شده درخصوص آن نیز می‌توانست جریان بازار را تغییر دهد. علی‌صادقین اقتصاددان و فعال بازار سرمایه درخصوص تفاوت‌های این سند همکاری با برجام می‌گوید: درمورد برجام باید گفت ما تحریم‌های بین‌المللی ذیل شورای امنیت سازمان ملل داشتیم و آن زمان هرچه به توافق نزدیک می‌شدیم مجموعه تحریم‌های بین‌المللی‌ای که بر ایران تحمیل شده بود حذف می‌شد، بنابراین می‌توانست اثر کاملی روی تمامی شرکت‌هایی که به واسطه تحریم‌ها دچار مشکل فروش شده بودند؛

بگذارد. بنابراین با هر خبر مثبتی از روند مذاکرات تقریباً اکثر سهام‌ها، در صف خرید قرار می‌گرفتند. او با تشریح این تفاوت‌ها می‌گوید: اما این توافق جدید که صحبت از آن است، اثری بر روی تحریم‌های بین‌المللی و تحریم‌های آمریکا ندارد. مضاف بر اینکه جامعه ما نیز یک‌بار انتظارات برداشته شدن تحریم را تجربه کرده است. بنابراین تا رسیدن به توافق ملموس و افزایش احتمال ورود سرمایه خارجی به بخش کامودیتی، پتروشیمی و زیرساخت که شامل فلزات نیز می‌شود؛ بازار آن را جدی نمی‌گیرد. این فعال بازار سرمایه می‌گوید: در این صورت نیز تحریم‌های آمریکا و تبعیت کشورهای دیگر دستخوش تغییر نخواهد شد. بنابر این بازار هنوز این توافق را به صورت ملموس درک نکرده است و برآورد اثرات آن را بر صنایع مختلف تخمین نزده است زیرا ابهاماتی دارد، به این معنی که مشخصاً کدام صنایع و کدام بخش‌ها مورد توجه چینی‌ها قرار می‌گیرد.

تأثیر منفی بر بازار سرمایه // سید حمید میرمعینی دیگر کارشناس بازار سرمایه درخصوص تأثیرات این قرارداد می‌گوید: این توافق به دلایل مختلف نمی‌تواند تأثیر خاصی بر بازار سرمایه بگذارد چه بسا که این تأثیر می‌تواند منفی باشد. او با اشاره به حمایت دولت از بازار سرمایه می‌گوید: به هر حال عمدتاً مولفه اصلی رشد بازار در چند ماه اخیر نگاه مثبت دولت به بازار سرمایه بوده است. دولت برای تأمین کسری بودجه و همچنین تأمین سرمایه نگاه خود را به بازار سرمایه تغییر داد درحالی که اگر این توافق حاصل شود این احتمال وجود دارد که دولت بتواند از طریق فروش نفت به چین و سرمایه‌گذاری چینی‌ها تأمین سرمایه را انجام دهد و از محدودیت‌های مالی خارج شود. بنابراین دیگر نگاه ویژه‌ای که دولت به بازار سرمایه داشت بعد از قرارداد تضعیف می‌شود. میرمعینی اضافه می‌کند: دومین مولفه‌ای که روی بازار سرمایه اثرگذار است نرخ ارز است. در صورتی که ما بتوانیم به منابع درآمدی نفتی و منابع درآمدی صادراتی دست پیدا کنیم مطمئناً نرخ ارز روند نزولی به خود می‌گیرد. در شرایط فعلی نرخ ارز بر سودآوری شرکت‌ها و همچنین ارزش جایگزینی دارایی شرکت‌ها و منابع ارزی شرکت‌ها موثر است و در صورت کاهش نرخ ارز تمامی موارد مذکور کاهش می‌یابد. او با تشریح تأثیرات منفی احتمالی ادامه می‌دهد: دولت به واسطه واردات گسترده از چین جلوی تورمی را که در کشور حاکم است می‌گیرد و این احتمال وجود دارد که صنایع داخلی تضعیف شوند. میرمعینی ادامه می‌دهد: افزایش قیمت‌ها در چند ماه گذشته و همچنین زرمه‌های این قرارداد در چند روز گذشته باعث شده قدرت تقاضا از سوی بزرگان بازار سرمایه کم شود و دیگر مثل گذشته عطش خرید از سهامداران دیگر وجود نداشته باشد. اینها باعث شده است آن روند رو به رشد قبل از انتشار توافق چین مقداری کندتر شود. او با تأکید می‌گوید: در کل اگر این قرارداد اجرایی و بسته شود می‌تواند تأثیر منفی بر بازار سرمایه داشته باشد.

این قرارداد بر روی کدام صنایع تأثیرگذار است؟ // صادقین درخصوص تأثیر این قرارداد احتمالی به «دنیای اقتصاد» می‌گوید: بخش قابل توجهی از این قرارداد مربوط به زیرساخت‌ها است که می‌توانیم بگوییم بخش عمده آن مربوط به پروژه جاده ابریشم است. پروژه‌ای که ایران می‌تواند بخشی از آن باشد. این بخش می‌تواند صنایع کامودیتی‌محور مانند فلزات، کانی‌های معدنی و حتی نهاده‌های انرژی را تحت تأثیر قرار دهد. او ادامه می‌دهد: حوزه سرمایه‌گذاری که ارتباط مستقیمی با حوزه‌های انرژی، نفت و گاز و همچنین صنایع پایین دستی از جمله پتروشیمی و فرآورده‌های نفتی و شرکت‌هایی که تابع این حوزه هستند، از جمله نیروگاه‌ها را می‌تواند تحت تأثیر قرار دهد. اینها صنایعی هستند که در صورت توافق، با ورود سرمایه، افزایش تولید و اجرای طرح‌های توسعه و پروژه‌های جدید مواجه می‌شوند. صادقین در ادامه می‌گوید: برخلاف دید جامعه مبنی بر اقتصاد چین که یک اقتصاد کارمحور با نیروی کار ارزان است. باید بگوییم از سال ۲۰۱۶ چینی‌ها دیگر اقتصادی با نیروی کار ارزان ندارند، اتفاقاً چینی‌ها هم درحوزه تکنولوژی در سطوح بالای اقتصاد جهان جلو می‌روند و چین را در ۱۰ سال آینده یک اقتصاد دانش محور یا تکنولوژی‌محور خواهیم دید.

- خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا):

۶ مرداد ۱۳۹۹؛ افزایش بهای رسمی ۲۱ ارز

تهران- ایرنا- بانک مرکزی امروز (یکشنبه) بهای رسمی ۴۷ ارز عمده را اعلام کرد و بر این اساس ۲۱ ارز شاهد افزایش بها بودند. بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران امروز (دوشنبه، ۶ مرداد) نرخ رسمی ۴۷ ارز عمده بین‌المللی را اعلام کرد که از این میان ۳۱ ارز شاهد افزایش قیمت و ۶ ارزش با کاهش ارزش مواجه بودند. نرخ سایر ارزها نیز امروز ثابت بود. به گزارش ایرنا؛ بر این اساس هر دلار آمریکا ۴۲ هزار ریال، هر پوند انگلیس ۵۲ هزار و ۹۵۸ ریال و هر یورو ۴۹ هزار و ۱۸۹ ریال نرخ گذاری شدند. همچنین در تابلوی بانک مرکزی، هر فرانک سوییس ۴۵ هزار و ۷۷۲ ریال، کرون سوئد ۴ هزار و ۷۸۱ ریال، کرون نروژ ۲ هزار و ۶۲۴ ریال، کرون دانمارک ۶ هزار و ۶۰۷ ریال، روپیه هند ۵۶۲ ریال، درهم امارات متحده عربی ۱۱ هزار و ۴۳۷ ریال، دینار کویت ۱۳۶ هزار و ۹۲۲ ریال، یکصد روپیه پاکستان ۲۵ هزار و ۹۲ ریال، یکصد ین ژاپن ۲۹ هزار و ۷۹۰ ریال، دلار هنگ کنگ ۵ هزار و ۴۱۸ ریال و هر ریال عمان ۱۰۹ هزار و ۲۳۲ ریال قیمت‌گذاری شد. علاوه بر این هر دلار کانادا ۲۱ هزار و ۲۸۸ ریال، دلار نیوزیلند ۲۸ هزار و ۳۹ ریال، راند آفریقای جنوبی ۲ هزار و ۵۳۲ ریال، لیر ترکیه ۶ هزار و ۱۳۶ ریال، روبل روسیه ۵۸۷ ریال، ریال قطر ۱۱ هزار و ۵۳۹ ریال، یکصد دینار عراق ۲ هزار و ۵۲۸ ریال، لیر سوریه ۸۲ ریال، دلار استرالیا ۲۹ هزار و ۹۸۰ ریال، ریال سعودی ۱۱ هزار و ۲۰۱ ریال، دینار بحرین ۱۱۱ هزار و ۷۰۲ ریال، دلار سنگاپور ۲۰ هزار و ۴۴۵ ریال، یکصد تاکای بنگلادش ۴۹ هزار و ۵۵۶ ریال، ده روپیه سریلانکا ۲ هزار و ۲۶۲ ریال، کیات میانمار (برمه) ۲۱ ریال، یکصد روپیه نپال ۳۴ هزار و ۹۹۱ ریال، یکصد درام ارمنستان ۸ هزار و ۷۲۱ ریال و دینار لیبی ۲۰ هزار و ۲۰۸ ریال قیمت خورد. امروز هر یوان چین ۶ هزار و ۳ ریال، یکصد بات تایلند ۱۲۳ هزار و ۱۷۰ ریال، رینگیت مالزی ۹ هزار و ۸۷۹ ریال، یک هزار وون کره جنوبی ۲۵ هزار و ۱۲۸ ریال، دینار اردن ۵۹ هزار و ۲۳۹ ریال، یکصد تنگه قزاقستان ۱۰ هزار و ۱۲۳ ریال، لاری گرجستان ۱۲ هزار و ۶۷۳ ریال، یک هزار روپیه اندونزی ۲ هزار و ۸۸۲ ریال، افغانی افغانستان ۵۴۵ ریال، روبل جدید بلاروس ۱۷ هزار و ۵۸۴ ریال، منات آذربایجان ۲۴ هزار و ۷۲۱ ریال، یکصد پروی فیلیپین ۸۵ هزار و ۴۰۹ ریال، سامانی تاجیکستان ۴ هزار و ۸۲ ریال، بولیوار جدید ونزوئلا ۴ هزار و ۲۰۶ ریال و منات ترکمنستان ۱۱ هزار و ۹۹۲ ریال ارزش‌گذاری شد.

همکاری های پایدار ایران و چین در خدمت منافع متقابل

پکن- ایرنا- ایران و چین باید بخشی از صمیمیت و نزدیکی مناسبات خود را بخصوص در نیمه اول سال جاری میلادی، مدیون ویروس کرونا بدانند که ثابت کرد کشورهای دوست در سخت ترین شرایط هم یکدیگر را رها نمی کنند. به گزارش ایرنا، وقتی کرونا چین را دربر گرفت ایران اولین کشوری بود که با چین ابراز همدردی کرد و سیلی از کمک های خود را راهی این کشور کرد و از هیچ تلاشی برای مساعدت در این دوران سخت دریغ نکرد پس از آن چین در واکنشی دوستانه به این اقدامات و بعد از همه گیری کرونا، کارشناسان و پزشکان خود را به همراه مقادیر زیادی تجهیزات و کمک های پزشکی به ایران فرستاد و تاکید کرد که دو کشور در سخت ترین وضعیت در کنار هم قرار دارند. این درست در شرایطی بود که دونالد ترامپ رییس جمهوری آمریکا و دیگر مقام های ارشد آمریکا، هر روز چین را به دلیل آنکه منشا ویروس کرونا می نامیدند و حتی از کرونا با نام ویروس چینی یاد می کردند باعث تیرگی فزاینده مناسبات پکن - واشنگتن شدند. امروز کار بجایی رسیده است که آمریکا تلاش می کند با مانع تراشی های خود حتی چین را از طرح های تحقیقاتی مرتبط با واکسن کرونا کنار بگذارد. چین یک دوست قدیمی و

تاریخی برای ایران محسوب می شود در طول تاریخ مناسبات ثابت شده است دو کشور همیشه مناسباتی بدون فراز و نشیب داشته و در همزیستی مسالمت آمیز بوده اند بخصوص در چند سال گذشته و در دولت حسن روحانی رییس جمهوری اسلامی ایران، چین به بزرگترین شریک تجاری ایران تبدیل شده است. تحریم های آمریکا علیه ایران و سپس خروج ترامپ از برجام موجب شد تا ایران و چین روابطی بسیار نزدیکتری نسبت به قبل داشته باشند به طوری که بسیاری از خدمات و مبادلات تجاری، علمی و فنی که آمریکا و متحدان غربی اش با ایران نداشتند از سوی چین دنبال شد این کشور همچنان همکاری هایش را با ایران مانند گذشته ادامه داد و تسلیم تحریم های یکجانبه نشد و بارها با انتشار بیانیه هایی تحریم ها و فشارهای حداکثری یکجانبه آمریکا علیه تهران را محکوم کرد. دوست دیروز و امروز و همیشگی ایران همچنان تاکید می کند که از توافق هسته ای سال ۲۰۱۵ و لغو تحریم ها حمایت می کند و معتقد است ایران به تعهداتش در چارچوب برجام پایبند بوده است و دلیلی برای آمریکا وجود ندارد که این تحریم ها را اعمال کند. شاید یکی از اصلی ترین علت هایی که باعث شد تا ایران هر روز روابطی نزدیکتری با چین داشته باشد فشارهایی بود که آمریکا و متحدان اروپایی اش در زمینه های تجاری و اقتصادی، علمی، فنی و سیاسی بر ایران وارد می کردند در واقع تهران راهی جز گسترش روابط خود با دیگر کشورها و بخصوص چین که سیاست مستقلی را از غرب دنبال می کند، نداشته است و امروز شاهدیم که دو کشور اعتراف می کنند در دنیایی که آمریکا بر طبل یکجانبه گرایی می زند باید چند جانبه گرایی را با همکاری متقابل گسترش داد. مواضع نزدیک ایران و چین در مسایل منطقه ای و جهانی، رایزنی های قوی آنها در سازمان های بین المللی و همکاری هایشان در عرصه های مختلف برای حل و فصل چالش های جهانی طبیعت صلح دوست دو کشور را نشان می دهد روابط ایران و چین نه تنها یک رابطه راهبردی بلکه نوعی از مناسبات ایده آل و منطقی بین دو کشور محسوب می شود و طبیعتا دو کشور به دلیل توانایی های بالقوه و بالفعل، شرکای خوب و همکاران هم نزدیک هستند و بده و بستان های آنها هم یکی از بهترین نوع از مناسبات دو جانبه را شکل داده است. افزون بر این ایران دارنده ذخایر و منابع بزرگ انرژی و بسیاری از مواد خام و اقلام دیگر است که چین خریدار بزرگ آنهاست. چین هم در زمینه ارائه خدمات و تولیدات با ایران همکاری می کند و این چرخه تکمیلی روابط تجاری مناسبات را به یکدیگر نزدیکتر کرده است. امروز بسیاری بر این موضوع واقف هستند و اعتراف می کنند که چین بر خلاف بسیاری از کشورهای غربی به دنبال مداخله جویی در کشورهای دیگر نیست و همواره از دیدگاه اقتصادی و تجاری به دنبال گسترش روابط با کشورها بوده است و سعی می کند شرایط برد - برد را برای همه طرف ها در نظر بگیرد؛ برخلاف کشورهای غربی که سعی در نفوذ در دیگر کشورها و سیاست های آنها دارند و بعضا مانند آمریکا به دنبال براندازی نیز هستند چین در روابط با کشورها از جمله ایران هرگز چنین دیدگاهی نداشته و ندارد. چین علاوه بر این، از نقش منطقه ای ایران حمایت کرده و جهش های این کشور در زمینه توسعه را مورد توجه قرار داده و ایران را بخش مهمی از راه ابریشم نوین و یک گذرگاه کلیدی ترانزیت توصیف کرده است که برایش رابطه میان طرفین با اهمیت است. تحریم های غرب باعث شده است تا دو کشور به یکدیگر نزدیکتر شوند. البته طبیعی است که چین هم به دنبال مزایای اقتصادی در روابط با ایران مانند هر کشور دیگری باشد و موسسات و شرکت های ایرانی هم در زمان تحریم به بازار چین بیشتر توجه می کنند. حتی بسیاری بر این باورند که ایران هنوز هم از توان بازار چین بدرستی استفاده نکرده است و اتاق بازرگانی ایران و چین همواره در بیانیه هایش از بازرگانان ایرانی می خواهد تا برای ورود گسترده تر به بازار چین به دلیل اقلام بسیار خوب و کیفی که در بازار ایران تولید می شوند تلاش دو چندان داشته باشند. زمانی که آمریکا و غرب درهای رابطه اقتصادی را به روی ایران بسته اند طبیعی است ایران بدون تلف کردن وقت در جهت گسترش روابط تجاری با دیگر کشورها حرکت کند و چین هم از این امر مستثنی نیست و برای ایران اهمیت بالایی دارد. علاوه بر این، مواضع ایران و چین در بسیاری زمینه های اقتصادی، سیاسی، علمی و فنی به یکدیگر نزدیک است و دو طرف دارای تبادلات انسانی، خدماتی و

اقتصادی گسترده ای هستند و در مواجهه با یکجانبه گرایی آمریکا به دنبال گسترش روابط با خود و دیگر کشورها هستند. محمد کشاورز زاده سفیر ایران در چین می گوید که وقتی ایران در شرایط تحریم قرار دارد ما باید مراقب ارتباطات با چین هم باشیم آنهایی که از روابط ایران و چین امی کنند به منافع ملت و دولت بی توجهی نشان می دهند.

جشنواره بین المللی فیلم شانگهای با حضور ایران آغاز شد

پکن- ایرنا- بیست و سومین جشنواره بین المللی فیلم شانگهای با حضور سه هزار و ۶۹۲ فیلم از ۱۰۸ کشور جهان از جمله جمهوری اسلامی ایران آغاز شد. به گزارش روز یکشنبه ایرنا در این جشنواره که به مدت ۹ روز ادامه دارد با توجه به شیوع کرونا، آیین‌هایی مانند مراسم افتتاحیه، اختتامیه و دیگر مراسم های عمومی برگزار نخواهد شد و بسیاری از سینماگران نیز تنها به صورت آنلاین در رویدادهای مختلف جشنواره حضور خواهند داشت. فعالیت های جشنواره بین المللی فیلم شانگهای به عنوان یکی از ۱۵ رویداد رقابتی الف سینمای جهان که قرار بود در پایان ماه مه /اوایل خرداد/ برگزار شود ولی به خاطر شیوع کرونا به تاخیر افتاد به شکل آنلاین برگزار می شود. در این دوره از جشنواره و در بخش پانوراما، دو فیلم ایرانی «متری شیش و نیم» ساخته سعید روستایی و «پیرمردها نمی میرند» به کارگردانی رضا جمالی روی پرده می‌روند. متری شیش و نیم تاکنون موفق به کسب چندین جایزه بین‌المللی از جمله بهترین کارگردانی و بازیگری (نوید محمدزاده) از جشنواره فیلم توکیو و تقدیر ویژه بهترین فیلم بین‌المللی از جشنواره فیلم زوریخ شده و در جشنواره های فیلم ونیز، استکهلم، شیکاگو، مینسک و جوایز سینمایی آسیا پاسیفیک نیز حضور داشته است. فیلم سینمایی پیرمردها نمی میرند هم پیش از این در چند رویداد بین المللی از جمله جشنواره فیلم توکیو و جشنواره فیلم های ایرانی استرالیا به نمایش درآمده و موفق به دریافت جایزه روح آسیا از جشنواره توکیو شده است. طبق اعلام جشنواره، فیلم «من اینجا هستم» تنها نماینده ایران در بخش اصلی این جشنواره است که در کنار فیلم هایی از کشورهای ژاپن، ایتالیا، یونان، پرتغال، آرژانتین و چین به نمایش گذاشته می شود. فیلم های «نجیه» اولین ساخته بلند مصطفی گندمکار به همراه «گورکن» ساخته کاظم ملایی در بخش استعدادهای جدید آسیایی این جشنواره پذیرفته شده اند و فیلم کوتاه «خرچنگ» به کارگردانی شیوا صادق اسدی هم نماینده سینمای ایران در بخش رقابتی کوتاه است. بیست و دومین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم شانگهای سال گذشته با نمایش بیش از ۱۰ فیلم ایرانی برگزار شد که در پایان این جشنواره فیلم «قصر شیرین» ساخته «سید رضا میرکریمی» جام طلایی و دو جایزه دیگر را از آن خود کرد. در این جشنواره علاوه بر "قصر شیرین"، فیلم کوتاه «تشریح» ساخته سیاوش شهابی در بخش مسابقه فیلم کوتاه و فیلم «همانگونه که می‌میرم» ساخته مصطفی سیاری نیز در بخش استعدادهای جدید آسیا به رقابت با سایر فیلم‌ها پرداختند. جشنواره شانگهای در مقایسه با سایر جشنواره‌هایی مانند کن و برلین که به تأیید اتحادیه تهیه کنندگان سینما رسیده‌اند، از سابقه بسیار کمتری برخوردار است اما این جشنواره بعد از تأسیس به سرعت توسط اتحادیه تهیه کنندگان سینما به عنوان یکی از جشنواره‌های رقابتی فیلم بلند تأیید شد. جشنواره فیلم شانگهای که در سال ۱۹۹۲ پایه‌ریزی شد، معتبرترین جشنواره بین‌المللی فیلم چین محسوب می‌شود.

ترانسیلوانیا و شانگهای مقصد این روزهای سینمای ایران

تهران- ایرنا- سینمای ایران در عرصه بین‌الملل همچنان خوب عمل می‌کند و در تازه‌ترین حضور پنج فیلم از ایران در دو جشنواره ترانسیلوانیا و شانگهای رقابت می‌کنند. بیست و سومین جشنواره فیلم شانگهای از ۲۵ جولای تا ۲ اوت (۴ تا ۱۲ مرداد) و به صورت ترکیبی از رویدادهای فیزیکی و مجازی و نمایش های حضوری و آنلاین برگزار می شود و در مجموع به نمایش بیش از ۲۰۰ فیلم خواهد پرداخت. در این دوره از جشنواره و در بخش پانوراما دو

فیلم ایرانی متری شیش و نیم ساخته سعید روستایی و پیرمردها نمی میرند به کارگردانی رضا جمالی روی پرده می‌روند. متری شیش و نیم تاکنون موفق به کسب چندین جایزه بین‌المللی از جمله بهترین کارگردانی و بازیگری (نوید محمدزاده) از جشنواره فیلم توکیو و تقدیر ویژه بهترین فیلم بین‌المللی از جشنواره فیلم زوریخ شده و جشنواره فیلم ونیز، استکهلم، شیکاگو، مینسک و جوایز سینمایی آسیا پاسیفیک نیز حضور داشته است. فیلم سینمایی پیرمردها نمی میرند اولین ساخته بلند رضا جمالی پیش از این در چند رویداد بین‌المللی از جمله جشنواره فیلم توکیو و جشنواره فیلم‌های ایرانی استرالیا به نمایش درآمد و موفق به دریافت جایزه روح آسیا از جشنواره توکیو شده است. طبق اعلام پیشین امسال فیلم من اینجا هستم تنها نماینده ایران در بخش اصلی این جشنواره است که در کنار فیلم‌هایی از کشورهای ژاپن، ایتالیا، یونان، پرتغال، آرژانتین و چین به نمایش گذاشته می‌شود. فیلم‌های نجیبه اولین ساخته بلند مصطفی گندمکار به همراه گورکن ساخته کاظم ملایی در بخش استعدادهای جدید آسیایی این جشنواره پذیرفته شده اند و فیلم کوتاه خرچنگ به کارگردانی شیوا صادق اسدی هم نماینده سینمای ایران در بخش رقابتی کوتاه است. در این دوره از جشنواره شانگهای و در راستای رعایت تمهیدات جلوگیری از شیوع ویروس کرونا بلیت‌ها تنها به صورت آنلاین و با فاصله میان صندلی‌ها فروخته می‌شود و مخاطبان پیش از ورود به سالن سینما مورد تب سنجی قرار می‌گیرند. همچنین این رویداد سینمایی امسال هیچ میهمان خارجی نخواهد داشت. همچنین نوزدهمین جشنواره فیلم ترانسیلوانیا در کشور رومانی دو فیلم داستانی و یک مستند ایرانی را به نمایش می‌گذارد. این رویداد سینمایی که از تاریخ ۳۱ جولای تا ۱۰ اوت (۱۰ تا ۱۹ مرداد) برگزار می‌شود در بخش رقابتی اصلی خود که ویژه فیلم‌های اول یا دوم کارگردانان است میزبان فیلم مسخره باز ساخته همایون غنی زاده خواهد بود. اما فیلم متری شیش و نیم ساخته سعید روستایی در بخش سوپر نووا این جشنواره هم به روی پرده می‌رود. مستند بلند کاغذ پاره‌ها ساخته بهزاد نعلبندی نیز در جشنواره ترانسیلوانیا کشور رومانی در بخش مستند با دیگر آثار رقابت خواهد کرد. طبق اعلام برگزارکنندگان، فیلم‌های این جشنواره برای حفظ ایمنی، سلامت و فاصله گذاری اجتماعی در پی شیوع کرونا در ۱۰ سینمای رومانی به روی پرده می‌روند.

دبیرکل مجمع تقریب مذاهب: ارتباط با روسیه و چین از روی مصلحت و حکمت است

تهران- ایرنا- دبیرکل مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی گفت: ما باید در دنیا، راه‌های گسترده‌ای را برای تعامل با دیگران از روی مصلحت و حکمت دنبال کنیم و ارتباط داشتن با روسیه و چین در همین نقشه راه تعریف می‌شود. به گزارش روابط عمومی مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی، حجت الاسلام حمید شهریاری روز یکشنبه در نشست شورای معاونان این مجمع با اعلام این مطلب افزود: یک نقشه راهی داریم تا نظام جمهوری اسلامی بتواند با ارتباط گسترده با جهان در حوزه اقتصادی و اجتماعی اقتدار نظام را تثبیت کند و گام دوم انقلاب را در مسیر پیشرفت و عدالت بردارد. وی در ابتدا گفت: یکی از شعارهای اصلی ما در انقلاب اسلامی، شعار «نه شرقی نه غربی جمهوری اسلامی» بوده و هست. در طول انقلاب هم با استکبار شرق و هم با استکبار غرب مواجه بوده ایم. استکبار شرق که خود را ابرقدرت می‌دانست و سیطره و هژمونی گسترده‌ای در صحنه جغرافیایی از آن خود کرده بود، فرو ریخت و مکاتبات امام راحل (ره) در آن زمان با میخائیل گورباچف رئیس جمهور وقت شوروی سابق و دعوت آنها به اسلام از خاطرات ماندنی آن دوران است. شهریاری ادامه داد: امروز این پرسش مطرح شده که گرایش اخیرا ما به چین و روسیه، به آن شعاری که در ابتدای انقلاب داشتیم چه نسبتی دارد؟ اولاً روشن است وقتی نفی شرق و غرب و سپس اثبات جمهوری اسلامی می‌کردیم، نشان دهنده این بود که از اینکه استقلال کشورمان تحت سلطه بیگانگان قرار گیرد و بیگانگان بر ما سلطه داشته باشند، دوری کنیم.

نهی وابستگی به دنیای شرق و غرب با حفظ عزت // دبیرکل مجمع تقریب افزود: شعار نه شرقی نه غربی در ذات خود نفی استکبار و نفی وابستگی به دنیای شرق و غرب است و یعنی ما در کمال عزت و افتخار با جهان خارج ارتباط بگیریم و با این ارتباط گیری بتوانیم مبادلات و معاملات جهانی را به نفع جمهوری اسلامی تغییر دهیم. طبیعی است همکاری با جهان در عرصه های اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی وقتی به نفع جمهوری اسلامی باشد، نشان دهنده استواری ما در راه و طریق امام راحل است. وی با بیان اینکه امروز دنیای جدید، دنیای تعاملات اقتصادی است، اظهار داشت: ما اگر کشور محصور باشیم و ارتباطی با جهان خارج نداشته باشیم، نمی توانیم به این مهم دست پیدا کنیم به ویژه الان که جهان به یک دهکده تبدیل شده است که نه فقط اطلاعات و ارتباطات بلکه تراکنش ها و تعاملات اقتصادی و فرهنگی نیز در یک دهکده جهانی در حال وقوع است.

استناد قرآنی ارتباط با دیگر کشورها // شهرداری با استناد به آیه هشتم سوره ممتحنه که می فرماید گفت: این آیه می فرماید خدا شما را از آنان که با شما در دین قتال و دشمنی نکرده و شما را از دیارتان بیرون ننموده اند، نهی نمی کند که با آنان نیکی کنید و به عدالت و انصاف رفتار نمایید و بر اساس روایتی از تفسیر المیزان و تفسیر احکام القرآن، خدا مشرکین را به دو دسته تقسیم کرده است. وی افزود: گروهی هستند که دست به سلاح علیه شما برده اند و درصدد دشمنی و توطئه برآمده اند که ارتباط با آنها جایز نیست اما دسته ای دیگر که دست به سلاح نبرده و علیه شما هیچ اقدامی نکرده اند جایز است با آنها ارتباط تعاملی و تراکنشی داشته باشید. بنابراین ما می توانیم با همه مردم جهان ارتباط برقرار و به نیکی رفتار کنیم مشروط بر اینکه علیه ما سلاح بر نداشته باشند و جنگ سخت و نرم علیه ما شروع نکرده باشند و قرآن هم چنین رابطه ای را تجویز کرده است. از این آیه می فهمیم با کشورهای که با ما قصد دوستی، ارتباط و مبادله اقتصادی دارند و این ارتباط کاملاً در راستای منافع جمهوری اسلامی ایران است، می توانیم دست به مبادلات و ارتباط با این کشورها بزنیم ولی رابطه و دوستی با آنهایی که دستشان به خون سرداران و ملت ما رنگین است و همواره علیه ما توطئه می کنند، نهی شده است. شهرداری ادامه داد: برخی معتقدند این آیه به وسیله آیات سوره برائت نسخ شده و بر اساس آیه برائت دیگر نمی توان با مشرکین نیکی کرد ولی برخی محققان از جمله علامه طباطبایی معتقدند آن نهی در آیه برائت، نهی از ولایت مشرکان است در حالی که آیه هشتم سوره ممتحنه به جواز مبادلات و تبادل با مشرکان غیر حربی اشاره دارد و اشکالی ندارد. وی افزود: علامه طباطبایی معتقد است آیه برائت نهی از ولایت مشرکان می کند در حالی که آیه هشتم سوره ممتحنه می گوید داد و ستد و مبادلات با مشرکان غیر حربی اشکالی ندارد. بنابراین موضوع دو آیه متفاوت است و مسئله نسخ منتفی است. دبیر کل مجمع تقریب مذاهب اسلامی تأکید کرد: لذا ما از تفسیر المیزان علامه طباطبایی و تفسیر احکام القرآن شافعی در مورد آیه فوق نتیجه می گیریم می توانیم با مشرکان و کفار غیر حربی تراکنش داشته باشیم. وقتی در تعاملات استقلال و منافع ملی حفظ شود، ارتباط و قراردادهای اقتصادی به ویژه اگر موجب شکست حصر اقتصادی دشمنان حربی شود، اشکالی ندارد.

راهکارهایی برای عبور از بحران آب / الگوهای مدیریت آب؛ از کالیفرنیا تا سرزمین ازدها

تهران- ایرنا- بسیاری از کشورهای جهان در زمینه مدیریت مصرف آب با مشکلات فراوانی روبرویند اما نحوه مدیریت این منابع و شیوه بهره برداری از آن، حاوی نکات مهمی است که می تواند با توجه به شرایط ایران، مورد توجه قرار بگیرد. بررسی مطالعات و تحقیقات اخیر نشان می دهد که به دلیل محدودیت در میزان نزولات جوی، از بین رفتن منابع آب های سطحی و به طور کل مدیریت نادرست منابع آبی، هم اکنون بیش از ۲ میلیارد نفر در سراسر جهان به منابع آب زیرزمینی وابسته اند. این میزان از وابستگی نشان می دهد که با تداوم این روند آینده بسیاری از جوامع از جمله ایران با مسائل زیست محیطی غیرقابل جبران مانند پدیده فرونشست زمین، تخلیه مناطق مسکونی و بلا استفاده ماندن بسیاری از زمین های مسکونی و کشاورزی روبرو بوده و در وضعیت پیشرفته تر در تامین آب شرب

هم با مسائل متعددی روبرو خواهد بود. روند تخلیه آب‌های زیرزمینی هم‌اکنون در بسیاری از نقاط دنیا از جمله چین، بخش‌هایی از اروپا، برخی ایالت‌های آمریکا، اغلب نقاط خاورمیانه و ایران، نشان‌دهنده وضعیت بحرانی در این مناطق است. اما لازم به ذکر است که بسیاری از این کشورها جهت کاهش، کنترل و مدیریت این بحران، روش‌هایی را به کار برده‌اند که برای تدوین استراتژی‌ها و برنامه‌های راهبردی کشور از اهمیت برخوردار است. بر این اساس «مرکز مطالعات راهبردی کشاورزی و آب اتاق ایران» در سال ۹۹، گزارشی در خصوص کشورهای که به بحران آب دچار شده‌اند و راهکارهایی در نحوه مدیریت آن ارائه داده که می‌تواند مورد توجه باشد.

راهکارهای مدیریت آب در برخی از کشورها // یکی از کشورهای بزرگ که به لحاظ نقش مهم خود در عرصه بین‌المللی مورد توجه است، کشور چین می‌باشد. این کشور با جمعیتی بالغ بر یک میلیارد و ۲۲۲ میلیون نفر، در مدیریت تقاضای مصرف آب چندان موفق نبوده اما در «استراتژی افزایش کارایی مصرف آب» اقدامات بسیار موفقی را انجام داده است. راهکارهای فنی ارائه شده در این زمینه شامل اقدامات فنی و مهندسی مانند استفاده از «میکرو آب‌پاش‌ها» و «آبیاری قطره‌ای»، اقدامات زراعی مانند «شخم عمیق»، «استفاده از بذرها اصلاح شده» و استفاده از «پلی‌تونل‌ها» و اقدامات مدیریتی مانند «برنامه‌ریزی منابع آب و مدیریت رطوبت خاک» است. تشکیل «بازار آب» نیز از راهکارهای اقتصادی برای دستیابی به اهداف استراتژیک این کشور است. به علاوه در این کشور هر کدام از نهادهای بخش خصوصی از جمله کمیسیون‌های حوضه رودخانه‌ای، دفاتر امور آب و انجمن‌های کاربران آب مجموعه وظایفی در راستای مدیریت منابع آب در بخش کشاورزی به عهده دارند.

اجرای سیاست‌های تلفیقی در اسپانیا و فرانسه // استراتژی‌های مدیریت منابع آب در این کشورها و در بخش کشاورزی در برگرفته سیاست‌های مشترک کشاورزی و سیاست‌ها و دستورالعمل‌های آب است. «اجرای سیاست‌های تلفیقی» از جمله اقداماتی است که این کشورها به دنبال آن هستند. به عبارتی اسپانیا و فرانسه به دنبال استراتژی‌ها و رویکردهای «کاهش تقاضای آب در بخش کشاورزی» در قالب استراتژی «مدیریت فن‌آوری» برای کاهش تلفات آب در بخش کشاورزی و استراتژی «استفاده مجدد» از آب در بخش کشاورزی هستند. «کاهش تلفات ذخیره‌سازی» و «انتقال آب» در مزارع، استفاده مجدد از آب و کاهش تلفات آب از طریق تعرق و تبخیر از جمله راهکارهای فنی ارائه شده توسط این دولت‌هاست.

ایالت کالیفرنیا و برنامه جامع مدیریت آب // دپارتمان آب ایالت کالیفرنیا در سال ۲۰۱۲ برای مدیریت جامع و بلندمدت منابع آب، «برنامه جامع مدیریت آب» را ارائه داده است. در این برنامه شش استراتژی و بیش از ۲۰ راهکار در زمینه‌های مختلف ارائه شده است. این استراتژی‌ها شامل: «کاهش تقاضای آب»، «بهبود عملیات انتقال و بهره‌وری»، «افزایش عرضه آب»، «بهبود کیفیت آب»، «نظارت بر منابع» و «بهبود مدیریت سیلاب» است. در بخش کشاورزی هم راهکارهایی نظیر «کاهش مصرف آب در کشاورزی»، «نظارت بر زمین‌های کشاورزی»، «مدیریت و برنامه‌ریزی استفاده از زمین» و نیز «تشویق‌های اقتصادی» تدوین شده است. در کنار این راهکارها، راهکارهای متعدد اقتصادی از جمله «قیمت‌گذاری آب» و «بازار آب» نیز در دستور کار قرار گرفته است.

کاهش تقاضای آب در ایالت نگراس // استراتژی «کاهش تقاضای آب» در بخش آبیاری در ایالت نگراس به دلیل اهمیت بخش کشاورزی و مصرف نسبتاً بالای منابع آب، نسبت به سایر استراتژی‌ها، در اولویت قرار گرفته است. پس از آن، استراتژی «افزایش استفاده مجدد از منابع آب بازیافتی در بخش کشاورزی» قرار دارد که برای هر کدام از این استراتژی‌ها، راهکارهای اجرایی با هدف دستیابی به نسبت ۱۸/۷ درصد از مصرف آب بخش کشاورزی به کل آب ذخیره شده، ارائه شده است. راهکارهای اقتصادی در مدیریت منابع آب در بخش کشاورزی مورد توجه ویژه قرار گرفته و مشابه برنامه جامع مدیریت آب ایالت کالیفرنیا است. راهکارهای فنی اجرایی هم شامل سیستم‌های «مدیریت زمین» و سیستم‌های «توزیع و تحویل آب» به نواحی آبیاری است.

استراتژی‌هایی برای بهبود وضعیت مدیریت منابع آب کشور // به استناد گزارش «مرکز مطالعات راهبردی کشاورزی و آب اتاق ایران»، بر اساس مطالعات صورت گرفته در مورد بخش کشاورزی کشور و تجربه کشورهای منتخب در مورد مدیریت منابع آب در بخش کشاورزی، استراتژی‌هایی برای بهبود وضعیت مدیریت منابع آب پیشنهاد شده که جدول ذیل این استراتژی‌ها را به اختصار نشان می‌دهد:

ردیف	نوع استراتژی	ردیف	نوع استراتژی
1	استراتژی مدیریت و بهبود عملیات انتقال آب در سطوح مختلف تا سطح مزرعه	5	استراتژی سازگاری با تغییرات آب و هوایی
2	استراتژی مدیریت و افزایش عرضه و ذخیره آب	6	استراتژی افزایش مشارکت کشاورزان در مدیریت آب
3	استراتژی توسعه استفاده مجدد از منابع آب در بخش کشاورزی	7	استراتژی اصلاح ساخت
4	استراتژی نظارت بر منابع شامل برنامه‌ریزی زمین‌های کشاورزی و آب (هرچند اقدامات خوبی در این زمینه نظیر جلوگیری از کشت محصولات «آب‌بر» در نواحی مرکزی صورت گرفته است، با این حال، موضوع همچنان جای کار دارد)	8	اصلاح ساختار حاکمیتی آب در راستای دستیابی به اهداف مدیریت آب در بخش کشاورزی

بر مبنای این استراتژی‌ها مجموعه‌ای از راهکارهای اجرایی در قالب راهکارهای فنی، راهکارهای اقتصادی، راهکارهای اقتصادی-اجتماعی، راهکارهای فرهنگی، اصلاحات سازمانی و حاکمیتی، اصلاحات قانونی، راهکارهای افزایش عرضه آب و راهکارهای افزایش کارایی آب از طریق نظارت منابع، قابل طراحی و ارائه خواهد بود. با توجه به اینکه بیشترین مصرف آب در ایران مربوط به بخش کشاورزی است، مجموعه‌ای از استراتژی‌ها برای ایجاد بهبود در وضعیت مدیریت منابع آب در حوزه کشاورزی باید بر استراتژی‌های مدیریت تقاضای آب در بخش کشاورزی، مدیریت و بهبود عملیات انتقال منابع آب و توسعه استفاده مجدد از منابع آب در بخش کشاورزی متمرکز شود.

مرکز پژوهش‌های مجلس ارزیابی کرد؛ تهدیدات و فرصت‌های پیش روی صنعت نفت و گاز ایران در افق

۲۰۴۰

تهران- ایرنا- مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی با بررسی تحولات سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ و چشم‌انداز بازارهای جهانی انرژی در افق ۲۰۴۰ تصریح کرد: بخش انرژی به ویژه صنعت نفت و گاز ایران در بلندمدت، با فرصت‌های ارزشمند و همزمان تهدیدات جدی مواجه خواهد شد. به گزارش ایرنا از مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، دفتر مطالعات انرژی، صنعت و معدن این مرکز در گزارشی با عنوان «بررسی تحولات سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ و چشم‌انداز بازارهای جهانی انرژی در افق ۲۰۴۰: فرصت‌ها و تهدیدات پیش روی ایران» آورده است: بازارهای انرژی جهان در سال ۲۰۱۸ وضعیت کم‌سابقه‌ای را تجربه کردند که به اعتقاد صاحب‌نظران نقش مهمی در تغییر سناریوهای جهانی انرژی در بلندمدت ایفا خواهد کرد. در این مقطع، با وجود کاهش رشد تولید ناخالص داخلی جهان و رشد قیمت حامل‌های انرژی به ویژه نفت خام، رشد سریع و بی‌سابقه تقاضای انرژی و انتشار کربن مشاهده شد که ریشه در پدیده تغییرات آب و هوای جهان دارد. بر اساس این گزارش، تأثیر تغییرات آب و هوایی به صورت افزایش تعداد روزهای بسیار گرم و بسیار سرد در مناطق مختلف جهان، رشد غیرمعمول تقاضای انرژی برای گرمایش و سرمایش را به دنبال داشته است که موجب افزایش قابل توجه و همزمان مصرف

نفت خام، گاز طبیعی و زغالسنگ شد. دفتر مطالعات انرژی، صنعت و معدن مرکز پژوهش‌های مجلس اضافه کرد: از دیگر رویدادهای مهم سال ۲۰۱۸ می‌توان به ثبت دو رکورد تاریخی برای افزایش تولید نفت و گاز طبیعی از سوی ایالت متحده اشاره کرد. دستیابی به ۲.۲ میلیون بشکه در روز رشد تولید نفت و افزایش تولید گاز طبیعی به میزان ۵۲۰ میلیون مترمکعب در روز (معادل ۱۹ فاز میدان گازی پارس جنوبی) تنها در یک سال از سوی ایالت متحده و رشد بی‌سابقه تولید LNG استرالیا با کسب سهم ۴۰ درصدی از کل افزایش تولید LNG جهان در سال ۲۰۱۸ را می‌توان نقاط عطفی در بازار جهانی نفت و گاز دانست که در سال ۲۰۱۹ نیز این روند البته در سطحی پایین‌تر تکرار شد. این گزارش خاطر نشان کرد: اتفاق مهم طرف تقاضای بازار در این مقطع زمانی، اختصاص حدود ۷۰ درصد از رشد مصرف انرژی جهان به ترتیب به چین، ایالت متحده و هند بود که در این زمینه چین و ایالت متحده بالاترین رشد مصرف نفت و گاز و هند بیشترین سطح افزایش مصرف زغالسنگ را تجربه کردند. بر اساس این گزارش در مقطع زمانی مورد بررسی، تولید جهانی انرژی‌های تجدیدپذیر، برق آبی و هسته‌ای رشد چشمگیری نداشت و در کنار رشد قابل توجه انرژی‌های فسیلی و رشد فزاینده انتشار کربن، نگرانی‌های جدی کارشناسان درخصوص تحقق اهداف توسعه پایدار با اتکا به اقتصاد کم کربن را به دنبال داشته است. دفتر مطالعات انرژی، صنعت و معدن مرکز پژوهش‌های مجلس عنوان کرد: تحولات سال ۲۰۱۸ بازارهای انرژی، تأثیر خود را در جدیدترین و به روزترین مطالعه انجام شده درخصوص چشم‌انداز انرژی جهان در سال ۲۰۴۰ که در اواخر سال ۲۰۱۹ میلادی منتشر شد، بجا گذاشت. آنجاکه یافته‌های بررسی‌های جدید حاکی از ادامه سلطه سوخت‌های فسیلی در سید انرژی جهان در افق ۲۰۴۰ است. در واقع با وجود کاهش نرخ رشد تقاضای سوخت‌های فسیلی، مجموعاً ۷۴ درصد از انرژی اولیه مورد نیاز جهان توسط نفت، گاز و زغالسنگ تأمین خواهد شد. بر اساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در بازار جهانی نفت، ایالت متحده، عربستان سعودی و روسیه ضمن حفظ جایگاه خود در سال ۲۰۲۰ به عنوان تولیدکنندگان و صادرکنندگان عمده نفت، صف خود را از سایر تولیدکنندگان جدا کردند. بازار جهانی نفت در افق ۲۰۴۰ شاهد نقش‌آفرینی عراق، کانادا و برزیل به عنوان تولیدکنندگان چهارم تا ششم و تنزل جایگاه ایران به رتبه هفتم تولید نفت جهان خواهد بود. دفتر مطالعات انرژی، صنعت و معدن مرکز پژوهش‌های مجلس یادآور شد: در بازار جهانی گاز نیز همانند شرایط کنونی، ایالت متحده و روسیه به ترتیب به عنوان مهمترین تولیدکنندگان گاز طبیعی فاصله خود را با سایر عرضه کنندگان در سال ۲۰۴۰ به میزان چشمگیری افزایش خواهند داد. ظهور بازیگران جدیدی چون استرالیا، آرژانتین و چین و رشد قابل توجه تولید گاز الجزایر به عنوان یک تولیدکننده سنتی گاز، از دیگر ویژگی‌های بازار گاز جهان در افق ۲۰۴۰ است. یافته‌های این گزارش نشانگر تنزل جایگاه ایران از تولیدکننده سوم گاز جهان به رتبه چهارم پس از ایالت متحده، روسیه و چین است. همچنین رشد قابل ملاحظه تولید گاز ترکمنستان، عربستان و عراق از دیگر تحولات مهم تأثیرگذار بر آینده صادرات گاز ایران در منطقه و جهان در بلندمدت خواهد بود. دفتر مطالعات انرژی، صنعت و معدن مرکز پژوهش‌های مجلس یادآور شد: با توجه به تصویر ارائه شده از آینده بازارهای انرژی جهان در بلندمدت، بخش انرژی به ویژه صنعت نفت و گاز ایران با فرصت‌های ارزشمند و همزمان تهدیدات جدی مواجه خواهد شد که شایسته تأمل و توجه سیاستگذاران کلان انرژی کشور به منظور اتخاذ راهبردهای صحیح، کارآمد و به هنگام است.

نیویورک تایمز: مقامات آمریکا روابط با چین را به نقطه بدون بازگشت می‌برند

تهران - ایرنا - روزنامه آمریکایی نیویورک تایمز در یادداشتی به نقل از افراد آگاه نوشت که برخی مقامات دولت ترامپ نگران از باخت او در انتخابات، در صدد ایجاد تغییرات غیرقابل بازگشت در سیاست خارجی از جمله در رابطه با چین هستند. به گزارش ایرنا به نقل از نیویورک تایمز، در یادداشت این روزنامه به قلم "ادوارد وونگ" و "استیون لی میرز" آمده است: آمریکا و چین گام به گام در حال برچیدن چندین دهه تعامل سیاسی و اقتصادی و اجتماعی

هستند و زمینه را برای دوره جدیدی از رویارویی آماده می کنند که با دیدگاه ها تندروترین افراد در هر دو طرف شکل گرفته است. در حالی که رئیس جمهور دونالد ترامپ در نظرسنجی ها عقب افتاده است مقامات امنیت ملی او حملات علیه چین را در هفته های اخیر تشدید کرده اند. به گفته افراد آشنا به طرز فکر در دولت آمریکا، در حالی که این راهبرد یکی از پیام های اصلی کارزار انتخاباتی را تقویت کرده است، برخی از مقامات آمریکا نگران از باخت ترامپ در انتخابات پیش رو، در تلاش هستند که تغییرات غیرقابل بازگشتی را ایجاد کنند. از سوی دیگر شی جین پینگ رئیس جمهوری چین با انجام اقداماتی در تحکیم قدرت سیاسی خود موجب سخت شدن رویکردها در واشنگتن شده و این امر به برخوردی دامن زده که به اعتقاد برخی در پکن می تواند برای منافع این کشور خطرناک باشد. تاثیر کلی این تحولات ممکن است به مهمترین میراث سیاست خارجی ترامپ تبدیل شود حتی اگر خود او بطور مداوم آن را پیگیری نکرده باشد؛ ایجاد یک رویارویی اساسی راهبردی و ایدئولوژیک بین دو اقتصاد بزرگ جهان. وضعیت رقابت گسترده و شدید هدف نهایی مشاوران تندروی رئیس جمهوری است. از دیدگاه آنها، تقابل و اجبار، تجاوز و خصومت باید برای حفظ وضعیت موجود با حزب کمونیست چین باشد صرفنظر از اینکه سال آینده چه کسی هدایت آمریکا را در دست داشته باشد. مایک پمپئو وزیر خارجه آمریکا گفته که روابط با چین باید بر اساس اصل "بی اعتمادی و راستی آزمایی" استوار باشد و گفته است که گشایش دیپلماتیک ساماندهی شده توسط ریچارد نیکسون در نیم قرن پیش منافع آمریکا را مخدوش کرده است. رویدادهای هفته پیش در ارتباط با بستن کنسولگری و طرح اتهامات جزایی علیه چهار عضو ارتش چین هم سطح روابط دو کشور را به پائین ترین حد رسانده و هم روند کاهش سطح روابط را تشدید کرده است. ترامپ از آغاز کار وعده داده بود که روابط با چین را تغییر خواهد داد اما بیشتر منظور او در ارتباط با تجارت بوده است. پیش از این در سال جاری برخی دستیاران او از آتش بس در جنگ تجاری به عنوان یک دستاورد تجلیل کردند. فراتر از چین هم اهداف سیاست خارجی، ترامپ چندان تحقق نیافته است. دیپلماسی شخصی ترامپ با کره شمالی منجر به پایان دادن به برنامه تسلیحات هسته ای آن کشور نشد و حتی خروج او از توافق هسته ای ایران نیز موجب دور شدن آمریکا از متحدانش شده و به تغییر دلخواه در رفتار ایران هم منجر نشده است. تلاش او برای تغییر دولت در ونزولا شکست خورده و خروج وعده داده شده نیروها از افغانستان هم هنوز محقق نشده است. در پکن ، برخی از مقامات و تحلیلگران بسیاری از اقدامات دولت ترامپ را به عنوان سیاست انتخاباتی رد کرده اند اما بطور فزاینده ای به این مساله اذعان می شود که ریشه های این مناقشه عمیقتر از این حرف ها است. گستره کارزار دولت آمریکا موبد نظرات افرادی در چین – و احتمالا خود رئیس جمهور شی – است مبنی بر اینکه آمریکا هرگز قدرت اقتصادی و نظامی چین را نخواهد پذیرفت. برخی مقامات چین در بحبوحه کرونا درصدد بوده اند که از مناقشه آشکار با آمریکا خودداری کنند. با توجه به مقیاس اقتصادهای این کشورها و محیط آنها، برچیدن روابط محدودیت هایی دارد. در آمریکا مدیران اجرایی شرکت ها که نفوذ زیادی بر سیاستمداران دارند به فشار برای اعمال یک رویکرد متعادل ادامه خواهند داد. همین دو هفته پیش بود که وزیر خارجه چین از آمریکا خواست که کشورش از رویارویی با چین عقب نشینی کند و با آن کشور همکاری کند. در واقعیت، مقامات در پکن تسلیم این احتمال شده اند که تا پیش از سال آینده هیچ چیز در آمریکا به سمت بهتر شدن تغییر نخواهد کرد. با نزدیک شدن انتخابات آمریکا لحن ترامپ تغییر کرده و او به کوبیدن چین همانند سال ۲۰۱۶ بازگشته است. برخی تحلیلگران و چهره های سیاسی در پکن می گویند که زبان آتشین (ترامپ) در کنار اقدامات و سیاست های دولت او ممکن است تاثیر مقاوم کننده ای بر شهروندان چین داشته باشد. "هو شیجین" مدیر روزنامه ملی گرای "گلوبال تایمز" روز جمعه در توئیتر نوشت: از مردم آمریکا می خواهم که ترامپ را دوباره انتخاب کنند زیرا تیم افراد دیوانه ای مانند پمپئو دارد و آنها به چین در تقویت همبستگی کمک می کنند. حتی اگر بایند در انتخابات آمریکا پیروز شود ممکن است که مسیر روابط با چین تغییر نکند. ایده جهت گیری سیاست خارجی آمریکا به سمت رقابت با چین در سه سال و نیم گذشته از حمایت دو حزبی برخوردار بوده

است و تدریجاً با استفاده از رویدادهایی مانند کرونا و هنگ کنگ برای پیشبرد دیدگاه خود استفاده کرده اند و پمپئو روز پنجشنبه از کتابخانه ریاست جمهوری مردی که از گشایش در روابط با چین اعتبار گرفته است اعلام کرد که این سیاست شکست خورده است. وی گفت: رئیس جمهور نیکسون در جایی گفته بود که بیم دارد با گشودن درهای جهان به سمت حزب کمونیست چین یک فرانکشین خلق کرده است؛ و ما اکنون در اینجا هستیم.

راهبردهای چین برای پایان سلطه دلار

پکن- ایرنا- چین دارای یک ذخیره بزرگ دلاری است و همین مساله به اعتقاد بسیاری از کارشناسان باعث شده است تا این کشور در برابر تحریم های آمریکا آسیب پذیر شود در همین چارچوب پکن به دنبال یافتن راهی برای تقویت پول ملی خود یوان در برابر دلار است و تا حدی هم موفق شده است. به گزارش ایرنا اگرچه داشتن ذخیره ارزی بالای دلاری برای چین یک حربه نیز محسوب می شود و عملاً آمریکا را به بزرگترین بدهکار خود تبدیل کرده است اما هر اقدامی از سوی واشنگتن برای تحریم پکن می تواند برای چین مشکلات زیادی در عرصه اقتصادی ایجاد کند. در واقع چین در معاملات بین المللی به سامانه پرداختی دلاری آمریکا وابسته است و همین باعث می شود اگر واشنگتن تحریمی در نظر بگیرد متحمل زیان های سنگینی شود این اتفاقات قبل از این هم برای کشورهای دیگر افتاده است به ویژه هنگامی که چالش های سیاسی بروز می کند آمریکا خیلی زود به تحریم رو می آورد شبیه کاری که در برابر روسیه در خصوص الحاق شبه جزیره کریمه انجام داد. «فانگ شیانگ های» معاون کمیسیون مقررات سهامی چین بر این باور است که در سال ۲۰۱۴ میلادی روسیه عمدتاً به دلیل همین تحریم های آمریکا متحمل خسارت شد و این مشکل کماکان برای مسکو وجود دارد. او می افزاید: اگر آمریکا بخواهد بانک و شرکت های چینی را تحریم کند چین به دلیل آنکه در قراردادهای بین المللی از سامانه های پرداخت به دلار آمریکا استفاده می کند شدیداً خسارت می بیند پس بهتر است خود را برای آن زمان آماده کرده باشد. وی گفت: بسیاری از شرکت ها و موسسات روسی پس از تحریم های سال ۲۰۱۴ زبان دیدند به طوری که مشکلاتشان هنوز برطرف نشده است چین نه فقط از لحاظ روحی بلکه باید به طور کامل و عملیاتی برای مقابله با چنین شرایطی در آینده آماده باشد. برخی از شرکت ها و موسسات چینی در ماه های اخیر در معرض چنین تهدیدهایی بوده اند ورود آمریکا به مسایل سیاسی در سین کیانگ و هنگ کنگ باعث شده است تا تهدید به تحریم این شرکت های چینی جدی تر شود. حالا باید دید آمریکا که البته هنوز موفق به حل و فصل کامل نبرد تجاری با چین نشده تا چقدر آماده است در این مناطق اعمال نفوذ کند و چه تحریم هایی را ممکن است برای موسسات چینی در نظر بگیرد. سوئیفت و چپس که سامانه های پرداختی، تجاری، بانکی و پشتوانه های سرمایه گذاری محسوب می شوند عملاً با دلار کار می کنند برای همین کشورها از جمله چین در صورت تحریم برای رتق و فتق امور تجاری و معاملات دلاری با مشکل مواجه خواهند شد. آمریکا نشان داده است که از تحریم پرهیز و ابایی ندارد از جمله اینکه روسیه را به دلیل همکاری با ونزوئلا و سوریه، کره شمالی، حقوق بشر، مساله اوکراین، حملات سایبری و نفوذ در انتخابات تحریم کرد همین کار را هم می تواند با چین انجام دهد در واقع این کشور به بهانه حقوق بشر، وضعیت اویغورها در منطقه خودمختار سین کیانگ، تصویب لایحه قانون امنیتی هنگ کنگ، تایوان، ارتباط با کره شمالی و مسایل دیگر می تواند چین را تحریم کند. آنچه امروز مقام های چین باید به گفته کارشناسان روی آن تمرکز کنند بین المللی کردن یوان پول ملی چین و افزایش معاملات با این ارز است اینکه چین باید تا حد امکان اتکانش را به سامانه پرداختی به دلار آمریکا کاهش دهد و در حقیقت برای روزهای حساس تحریم آماده باشد. فعلاً سهم چین در پرداخت های جهانی بسیار پایین است سهم یوان چین در این زمینه ۷۹/۱ درصد در مقابل سهم دلار با ۸۸/۴۰ درصد، یورو با ۹/۲۲ درصد و ین ژاپن با ۵۲/۲ درصد بسیار ناچیز است.

رییس اتاق بازرگانی ایران و چین در گفت و گو با ایرنا: تامین پایدار منابع مالی از طریق قرارداد ۲۵ ساله با چین

تهران- ایرنا- رییس اتاق بازرگانی ایران و چین با بیان اینکه این دو کشور در مبادلات اقتصادی مکمل یکدیگر هستند، گفت: امروز نیاز به پایداری برای تامین منابع و شراکت در مبادلات همه جانبه را داریم که توافق نامه ۲۵ ساله با چین می تواند این خواسته را تامین کند. «مجید رضا حریری» روز دوشنبه در گفت و گو با خبرنگار اقتصادی ایرنا، درباره قرارداد ۲۵ ساله ایران با چین اظهار داشت: امضای این قرارداد مبادله ای دوسویه است؛ از یک سو این کشور خواستار انرژی هایی است که ایران توان تامین آن را دارد و از سوی دیگر ما می توانیم از امکانات، تکنولوژی و پژوهش های آنها بهره مند شویم، در حالی که بیشتر اقتصادهای نفتی در خاورمیانه شرکای غربی هستند نیازها و دارایی های ایران و چین مکمل یکدیگر محسوب می شوند و این قرارداد در ذات خود از منظر اقتصادی ضرری نخواهد داشت. رییس اتاق مشترک بازرگانی ایران و چین با بیان اینکه چارچوب اصلی قرارداد اقتصادی ایران با چین در بلندمدت و کوتاه مدت همکاری در زمینه انتقال انرژی هایی مانند نفت، گاز، پتروشیمی و معادن است، تاکید کرد: در حال حاضر نیز بدون این قرارداد حدود ۷۰ درصد فرآوردهای نفتی، معدنی و غیر فلزی و ۲۷ درصد از صادرات غیر نفتی کشور با چین مبادله می شود، بر همین اساس امروز هر دو کشور نیاز به یک پایداری برای تامین انرژی و شراکت مبادلات در زمینه های مختلف داریم. وی با تاکید بر اینکه چین نخستین شریک تجاری ایران در زمینه صادرات است، خاطرنشان کرد: اقتصاد فعلی کشور به توسعه زیرساخت ها نیاز دارد و چین می تواند در این زمینه به ایران کمک کند زیرا چین بزرگترین خریدار ذخایر در اکثر محصولات معدنی و انرژی در جهان و کشور ما دارنده ذخایر عظیم انرژی است. به گفته حریری، در هر تفاهمنامه ای امتیازاتی داده و امتیازاتی گرفته می شود اما منفعت ها در جزئیات مشخص می شود و با وجود هر قدرت چانه زنی در مذاکرات برای دستیابی به منفعتی بزرگتر باید با اعطای برخی امتیازات کنار بیاییم. وی با اشاره به موج رسانه ای منفی و موضع گیری های کشورهای غربی و آمریکا، سلطنت طلبان و رسانه های به اصطلاح آن طرف آبی بر علیه این قرارداد، تصریح کرد: این مخالفت ها نشان می دهد امضای این قرارداد به نفع ایران خواهد بود در غیر اینصورت تلاشی برای به سرانجام نرسیدن آن صورت نمی گرفت و انتشار شایعاتی مانند واگذاری جزیره کیش به چین یا اعزام نیروهای نظامی به ایران نشات گرفته از این تفکرات است در حالی که نه تنها در سوابق تاریخی کشور چین، استعمار یا به دست آوردن کشوری دیگر آن هم به این شکل دیده نمی شود بلکه در نیم قرن اخیر ایران نیز حتی ذره ای از خاک خود را به دولتی دیگر واگذار نکرده است پس چنین مواردی حقیقت ندارد، ما برای دفاع از این مرز و بوم جنگیدیم تا یک متر از زمین ایران به دیگری واگذار نشود و امروز نیز قطعا یک جزیره را نه به چینی ها و نه به هیچ قدرت دیگری واگذار نخواهیم کرد. به گفته رییس اتاق مشترک بازرگانی ایران و چین، یک دهه پیش چین قصد در اختیار گرفتن فقط مدیریت منطقه آزاد چابهار را برای مدتی داشت اما ایران موافقت نکرد و این نشان می دهد در قرارداد ۲۵ ساله با چین یا هر قرارداد بلندمدت دیگری امتیازاتی مانند واگذاری جزایر یا مناطق آزاد به دیگری داده نخواهد شد. وی با بیان اینکه یکی از دلایل انتشار شایعات در فضای مجازی عدم اطلاع رسانی کافی بوده و به همین دلیل، راه برای سواستفاده گران باز مانده است، افزود: طرح توافقنامه جامع همکاری با چین نخستین بار سال ۲۰۱۶ با حضور شی جین پینگ رییس جمهوری این کشور مطرح شد که البته پیگیری نشد، اما امروز برای برون رفت از وضعیت اقتصادی فعلی به همکاری های بلند مدت با اقتصادهای بزرگ جهان نیاز داریم. حریری خاطرنشان کرد: سفر سال گذشته علی لاریجانی به عنوان نماینده نظام جمهوری اسلامی همراه با چند وزیر از جمله وزارت خارجه و صنعت، معدن و تجارت به چین، آغاز عملیات اجرایی برای این قرارداد بود که در نتیجه مذاکرات، پیش نویس قرارداد از سوی دولت ایران برای دولت چین ارسال شد که فقط شامل همکاری های اقتصادی نمی شد بلکه یک توافقنامه جامع را در برمی گیرد. وی با تاکید بر درست بودن امضای این قرارداد

بلندمدت با چین، تصریح کرد: هر تفاهم‌نامه بلند مدتی با این کشور می‌تواند به بهره‌مندی از ظرفیت‌ها کمک کند، زیرا هر دولتی در ایران برای امضای قرارداد همکاری با چین چارچوب یکسانی دارد و از زمان دولت اصلاحات تاکنون نیز ایران روابط خوبی با چین داشته که در هر دوره نسبت به قبل این ارتباطات رشد داشته است و هر دولتی با چین همکاری داشته باشد، یعنی با یک قدرت اقتصادی بزرگ در جهان به تفاهم رسیده است.

چین ادعای آمریکا را تکذیب کرد

پکن- ایرنا- چین ادعای آمریکا در خصوص حملات سایبری پکن به تعدادی از کشورهای دیگر از جمله بلژیک با هدف «سرقته مالکیت معنوی و اطلاعات محرمانه تجاری» را رد کرد و این ادعا را ساختگی خواند. به گزارش ایرنا از تلویزیون دولتی چین، سفارت چین در بلژیک روز یکشنبه در بیانیه‌ای اعلام کرد آمریکا از تمام ابزارهای خود برای افترا و اتهام پراکنی علیه چین استفاده می‌کند نیت‌های شوم و شرورانه این کشور باید مورد توجه کشورهای مذکور قرار گیرد اینکه یک دروغ هر روز تکرار شود مهم نیست مهم این است واشنگتن با تکرار این دروغ‌ها نمی‌تواند آنها را به واقعیت تبدیل کند. وزارت دادگستری آمریکا هفته گذشته دو شهروند چینی به نام‌های «لی شیائو» و «دونگ جیاجی» را به سرقت اطلاعات محرمانه تجاری و هک سیستم‌های رایانه‌ای شرکت‌های فعال در حوزه تولید واکسن کرونا متهم کرد، واشنگتن مدعی است که این دو نفر از سال ۲۰۰۹ تا کنون در حال انجام عملیات‌های سرقت اطلاعات هستند واشنگتن می‌گوید این افراد تا کنون علاوه بر آمریکا، از کشورهای دیگری مانند بلژیک، آلمان، اسپانیا، کره جنوبی، سوئد، انگلیس، هلند و ژاپن سرقت اطلاعات کرده‌اند. سفارت چین در بلژیک در بیانیه خود اضافه کرده است: «دولت چین همیشه از امنیت سایبری محافظت می‌کند و فاطعانه با هر نوع حمله و جرایم سایبری مخالفت است.» در این بیانیه آمده است: «حفظ امنیت سایبری به نفع همه کشورهای است فضای سایبری نباید به یک میدان نبرد جدید تبدیل شود کشورهایی که به دنبال استیلای سایبری هستند به نتیجه نخواهند رسید.» در پایان این بیانیه با یادآوری روابط چین و بلژیک آمده است: چین از زمان برقراری روابط دیپلماتیک بین دو کشور از حدود ۵۰ سال پیش، هیچگاه تهدیدی برای بلژیک نبوده است و دو کشور به همکاری خود در زمینه‌های مختلف بر اساس احترام متقابل، سود و برابری ادامه خواهند داد.

دسیسه آمریکا علیه رییس جمهوری چین

پکن- ایرنا- «ساوت چاینا مورنینگ پست» چین نوشت که مقام‌های آمریکایی در روزهای اخیر عمداً با خودداری از ذکر نام «شی جین پینگ» به عنوان رییس جمهوری خلق چین به دنبال ضربه زدن به مشروعیت بلندپایه‌ترین مقام این کشور هستند. به گزارش ایرنا ساوت چاینا مورنینگ پست در حالی این مطلب را منتشر می‌کند که مقام‌های دولت آمریکا از جمله خود دونالد ترامپ رییس جمهوری آن کشور به دلیل استفاده از عبارات تبعیض آمیز از جمله نام بردن از کرونا به عنوان «ویروس چینی» با انتقاد فزاینده روبرو بوده‌اند. گزارش حاکی است که مقام‌های آمریکا عمداً از نام بردن از شی به عنوان «رییس جمهوری خلق چین» خودداری می‌کنند و او را «دبیرکل حزب حاکم کمونیست» می‌نامند که تلاشی برای سلب مشروعیت از حاکمیت وی بر چین و فاصله انداختن بین حزب حاکم و رهبران با ملت چین محسوب می‌شود و بخشی از جنگ سرد آن کشور تلقی می‌شود. این روزنامه نوشت: اولین کسی که پیشرو بکارگیری این عبارت است مایک پمپئو وزیر خارجه آمریکا است و پس از او «کریستوفر رای» رییس اف بی آی و ویلیام بار دادستان کل آمریکا از این عبارت برای نام بردن از رییس جمهوری خلق چین استفاده کرده‌اند. گزارش می‌افزاید: دو سال قبل وزیر خارجه آمریکا که تازه به این سمت رسیده بود از رییس جمهوری چین به اشکالی دیگر یاد می‌کرد و او را رییس جمهوری می‌خواند که دیدار با او سازنده بوده و به بازگشت کره شمالی به میز مذاکرات مساعدت کرده است اما امروز که روابط دو کشور «سقوط آزاد» کرده است

او حتی در کاربرد عبارات نیز این تغییر در مناسبات را نشان می دهد و انتخاب هایش برای استفاده از القاب تغییر کرده است. ساوت چاینا مورنینگ پست تصریح کرد که برای مقام های ارشد آمریکا بخصوص وزیر خارجه آمریکا «شی جین پینگ» رئیس جمهوری خلق چین نیست و او را دبیرکل حزب حاکم کمونیست خطاب می کنند و می کوشند تا برنامه جنگ سرد را در مناسبات به پیش ببرند. بنا به این گزارش، در پاسخ به سوالی از وزارت خارجه آمریکا که چرا از رئیس جمهوری برای نامیدن شی جین پینگ استفاده نمی شود، این وزارتخانه آورده است: «جمهوری خلق چین رژیم تحت حاکمیت حزب حاکم کمونیست است و شی جین پینگ دبیرکلی این حزب را برعهده دارد.» روابط چین و آمریکا پس از روی کار آمدن دولت ترامپ تا مدتی مطلوب بود اما پس از شیوع همه گیری کرونا تنش ها به اوج خود رسیده است و به اعتراف مقام های چین این پایین ترین سطح مناسبات در ۴ دهه گذشته است. در پاسخ به اقدام اخیر آمریکا برای بستن کنسولگری چین در تگزاس، پکن نیز دستور داد که کنسولگری آمریکا در چنگدو در جنوب غرب چین بسته شود. گزارش ها حاکی است با پایان مهلت آمریکا ماموران فدرال آن کشور وارد این محل دیپلماتیک چین شده و همزمان با وجود برخی تنش ها در مقابل کنسولگری آمریکا در شهر چنگدو، شمار ماموران امنیتی در اطراف این مکان افزایش یافته است و دیپلمات های آمریکایی برای ترک کنسولگری آماده شده اند. برخی از ناظران بر این باورند که استمرار این تنش ها بخصوص کشیدن شدن آن به عرصه دیپلماتیک و بستن مکان های ذی ربط می تواند بتدریج باعث رویارویی بیشتر طرفین شده و به خروج دیپلمات های دو کشور بینجامد.

کنسولگری آمریکا در چنگدو تعطیل شد

پکن- ایرنا- به دنبال اتمام مهلت ۷۲ ساعته چین به آمریکا برای تعطیلی کنسولگری واشنگتن در شهر چنگدو واقع در جنوب غرب پکن، این کنسولگری از صبح امروز تعطیل و پرچم آمریکا هم از بالای ساختمان پایین کشیده شد. به گزارش ایرنا آمریکا روز ۲۱ جولای/۲۱ تیر/ از چین خواسته بود که کنسولگری خو در هوستون تگزاس را ببندد پکن نیز در واکنش به این اقدام روز ۲۴ جولای/۲ مرداد/ از واشنگتن خواست که کنسولگری این کشور در چنگدو هم باید تعطیل شود. آخرین مهلت تخلیه کنسولگری ایالات متحده در چنگدو ساعت ۱۰ صبح امروز دوشنبه بود، اما آخرین گروه از کارکنان کنسولگری چنگدو ۴ ساعت زودتر از این مهلت یعنی ساعت ۶ صبح ساختمان را ترک کرده بودند. وزارت خارجه چین هم با صدور بیانیه ای اعلام کرد که بعد از خروج دیپلمات های آمریکایی، ماموران چینی از درب جلو وارد کنسولگری شده و ساختمان را تحویل گرفته اند، این اقدام چین در حالی است که ماموران آمریکایی برای تصرف ساختمان کنسولگری چین در هوستون در اقدامی خشونت آمیز اقدام به شکستن قفل ها و تخریب درب ورودی کرده بودند. آمریکا دارای ۶ کنسولگری در شهرهای گوانگجو، شانگهای، شن یانگ، چنگدو، ووهان و هنگ کنگ است کنسولگری چنگدو، تنها کنسولگری آمریکا در جنوب غرب چین است. چین تاکید کرده بود اقدامی که توسط پکن صورت گرفته، پاسخی مشروع و ضروری به اقدام ناعادلانه ایالات متحده است این اقدام مطابق با حقوق بین الملل، هنجارهای اساسی روابط بین الملل و شیوه های دیپلماتیک عادی است. در ادامه این بیانیه آمده بود: اوضاع فعلی در روابط چین و آمریکا آن چیزی نیست که چین خواستار آن باشد ایالات متحده مسئول همه این مشکلات است. وزارت خارجه چین در پایان یک بار دیگر از ایالات متحده آمریکا خواسته بود بلافاصله تصمیم اشتباه خود را پس بگیرد و شرایط لازم را برای بازگرداندن روابط دو جانبه ایجاد کند.

واردات چین از کره شمالی بیش از ۷۴ درصد کاهش یافت

پکن- ایرنا- گمرک ملی چین اعلام کرد ارزش واردات این کشور از کره شمالی در نیمه اول سال جاری میلادی در مقایسه با یک سال قبل بیش از ۷۴ درصد کاهش داشت. به گزارش ایرنا از اداره ملی گمرک چین، آمارها حاکی

است بین ماه های ژانویه تا ژوئن ۲۰۲۰ میلادی / دی ۱۳۹۸ تا تیر ۱۳۹۹ / ارزش کل محموله های وارداتی از کره شمالی کمی بیش از ۲۷ میلیون دلار بود که در مقیاسه با ۶ ماهه نخست سال ۲۰۱۹ میلادی ۷۴.۷ درصد کاهش نشان می دهد. این مقام ها می افزایند ارزش کل واردات و صادرات بین دو کشور برای همین دوره نیز ۶۷.۲ درصد معادل ۴۱۰ میلیون دلار کاهش یافته است. این کاهش در حالی ایجاد شده است که به دلیل شیوع جهانی کرونا، کره شمالی رفت و آمد هواپیماها و قطارها بین دو کشور را برای شش ماه به حال تعلیق در آورد به گفته تحلیلگران، کره شمالی قادر نبوده است به میزان گذشته منابع ارزی به دست آورد. کاهش روابط تجاری و اقتصادی چین و کره شمالی در حالی است که آمریکا بارها چین را به شکستن تحریم های این کشور و شورای امنیت علیه پیونگ یانگ متهم کرده است و عدم توافق هسته ای میان پیونگ یانگ و واشنگتن را نتیجه حمایت های اقتصادی چین از کره شمالی می داند. آزمایش موشکی پیونگ یانگ در سال ۲۰۱۷ منجر به تصویب قطعنامه ۲۳۷۱ از سوی شورای امنیت سازمان ملل و اعمال تحریم های شدید علیه کره شمالی شد این قطعنامه جدا از بار سیاسی، شامل ممنوعیت هر گونه صادرات و واردات به طور خاص ممنوعیت صدور زغال سنگ (بزرگ ترین منبع صادرات کره شمالی)، آهن، سنگ آهن، سرب، سنگ سرب و محصولات دریایی کره شمالی است.

- خبرگزاری صدا و سیما:

همکاری ایران و چین؛ از شایعه تا واقعیت

رسانه های فارسی زبان از دو هفته پیش حملات خود را علیه سند راهبردی ۲۵ ساله ایران و چین آغاز کردند و در این میان اینترنشنال گوی سبقت را از بی بی سی فارسی ربوده است. به گزارش گروه وب گردی خبرگزاری صدا و سیما؛ چند روزی است که بحث همکاری بلند مدت ایران و چین به نقل محافل خبری، پیچ های اینستاگرامی شده و تایملاین توئیتر نیز پر شده از اظهارنظر موافقان و مخالفان این همکاری؛ حتی این موضوع به کوچه و خیابان هم کشیده شده و همه جا صحبت از این تعامل است.. بسیاری از رسانه های آن ور آبی سعی کردند که این موضوع را پنهانی جلوه دهند، اما برخلاف ادعای پنهانی بودن این موضوع، همکاری ایران و چین نه مخفیانه بوده و نه موضوع جدیدی است چرا که در بهمن ۹۴ و یک هفته پس از شروع اجرای برجام در سفر «شی جین پنگ» رئیس جمهور چین به ایران بیانیه ای مشترک میان دو کشور تنظیم و منتشر شد که در بند ششم آن آمده است «نظر به اراده راسخ طرفین برای توسعه روابط دو کشور و با توجه به مکمل بودن ظرفیت های اقتصادی و همچنین وجود زمینه های مختلف همکاری در عرصه های انرژی، زیرساختی، صنعتی، فناوری و دیگر زمینه های مشترک، دو طرف توافق می کنند رایزنی ها و مذاکرات لازم برای انعقاد قرارداد همکاری های جامع ۲۵ ساله را در دستور کار قرار دهند.» از آن مهم تر این که «شی جین پنگ» موضوع همکاری های ۲۵ ساله را در دیدار با رهبر انقلاب نیز مطرح کرد که ایشان هم ضمن تایید فرمودند: «توافق رؤسای جمهوری ایران و چین برای یک روابط استراتژیک ۲۵ ساله، کاملاً درست و حکمت آمیز است.» انتشار گزارشی توسط نشریه پترولیوم اکونومیست که مدعی افشای جزئیاتی از قرارداد ایران و چین بود، باعث شد این تعامل استراتژیک دوباره بر سر زبان ها بیفتد؛ این نشریه شایعاتی مانند واگذاری جزایر ایرانی (کیش) به چینی ها، ورود نیروهای نظامی ارتش سرخ به ایران را مطرح کرده بود؛ شایعاتی که توسط مسئولان بالاترین دولتی و حتی مسئولان محلی بارها تکذیب شد. همچنین در حالی که رسانه های معاند در طی روزهای اخیر با مانور روی کلیدواژه هایی مثل «استعمار»، «ترکمنچای دیگر» از این همکاری راهبردی بین دو قدرت برتر جهانی یاد می کنند که نمونه های چنین همکاری های بلندمدتی بین کشورهای پیشرفته جهان مسبوق به سابقه است. نکته دیگر آن که برخلاف ادعاها، تا کنون خبری از عقد قرارداد در میان نبوده و نیست و و آن چه مسجل است «سند همکاری بلندمدت» خواهد بود که برای تبدیل شدن به قرارداد باید به تصویب نمایندگان

مردم در مجلس شورای اسلامی برسد. همچنین باید تاکید کرد که امضای قرارداد با چین، به معنای عدم همکاری با سایر کشورهای دیگر نیست بلکه هر زمان کشورهای دیگر قصد تعامل با ایران را داشته باشند می‌توانند با ایران همکاری کنند. البته دولتمردان کشورمان باید از تجربه کشورهای اروپایی که در زمان نیاز ایران به آنها، از کشورمان خارج شدند و زیر قراردادهایشان زدند، عبرت بگیرد. البته باید گفت که این شایعات و القانات پس از انتشار در نشریه پترولیوم اکونومیست، از سوی شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی زبان داغ شد و با ناآگاهی برخی کاربران شبکه‌های اجتماعی نسبت به جزئیات به آن دامن زده شد تا جوی ضدچینی در بین افکار عمومی ایران به وجود بیاید. واقعیت این است که اجرایی شدن سند راهبردی ایران و چین و منافع برای هر دو کشور از جمله ایران به همراه خواهد داشت، که این منافع باعث خواهد شد که نقشه‌های چند سال اخیر آمریکا، انگلیس و سعودی‌ها نقش برآب شود. پس طبیعی است که آنها برای برهم زدن این تفاهمنامه دست به هرکاری بزنند و حمله به ایران و چین را در دستور کار خود قرار دهند و با ویژه برنامه‌هایی آن را زیر سوال ببرند. به همین مناسبت، اخبار منتشر شده ۱۰ روز اخیر ۱۵ تا ۲۵ تیرماه (۵ تا ۱۵ ژوئیه) دو شبکه ماهواره‌ای فارسی زبان بی‌بی‌سی فارسی و ایران اینترنشنال در ۳ خروجی اینستاگرام، تلگرام و توئیتر را (فارغ از تلویزیون و سایت) مورد بررسی قرار دادیم. اینترنشنال در این مدت ۱۲۶ مطلب را منتشر کرد که ۸۷ تای علنا هجمه به این تفاهم نامه بود. بیشترین هجمه آن‌ها نیز در توئیتر (با ۴۱ خبر منفی) است. بی‌بی‌سی فارسی نیز در این مدت ۶۱ مطلب مرتبط با قرارداد ایران و چین را در این ۳ خروجی بازنشر داد که ۳۴ مطلب علنا علیه این سند راهبردی است. نتایج این بررسی‌ها نشان می‌دهد رسانه‌هایی که علیه تحریم‌های ظالمانه علیه مردم ایران هیچ تلاشی نکردند و ویژه برنامه خاصی تدارک ندیده‌اند و برعکس با گرا دادن به آمریکا، راه های عبور از تحریم‌ها را هم برای مردم ایران بستند حالا به این توافق حمله می‌کنند تا زندگی را برای مردم سخت تر کنند، که البته با همدلی مردم و کار و تلاش جدی تر مسئولان به این هدف نخواهند رسید.

تا دو هفته آینده / رفع مشکل حمل و نقل کالا از دریا به چین

رئیس اتاق بازرگانی اصفهان : مشکل حمل و نقل کالا از مسیرهای دریایی به چین تا دو هفته آینده رفع می‌شود. به گزارش خیرگزاری صدا و سیما، مرکز اصفهان؛ رئیس اتاق بازرگانی اصفهان در نشست مجازی «فرصت‌های بازرگانی با کشور چین» که با حضور رئیس اتاق مشترک ایران و چین برگزار شد گفت: وضعیت صنعت و تجارت کشور به علت شرایط تحمیلی کرونا در کنار تحریم‌های یک جانبه سخت شده است. مسعود گلشیرازی افزود: به علت شیوع ویروس کرونا، آمار صادراتی اصفهان به چین در سه ماهه اول سال ۲۰۲۰ با افت نزدیک به ۵۰ درصدی روبرو شده است. وی همچنین با اشاره به افت ۱۶ درصدی واردات از چین بر ضرورت توجه ویژه به نحوه ورود و حفظ سهم ایران در بازار چین و همچنین در نظر گرفتن منافع تجار ایرانی برای واردات از این کشور در توافقنامه در حال تبادل بین طرفین تاکید کرد. رئیس اتاق بازرگانی اصفهان با بیان اینکه صنایع دستی، مهم‌ترین اقلام صادراتی از اصفهان به چین بوده است گفت: این محصولات در دوران کرونا به علت متوقف شدن گردشگری، بیشترین آسیب را متحمل شده است. رئیس اتاق اصفهان راه اندازی میز تعدادی کشور هدف صادراتی از جمله چین در اتاق اصفهان با هدف تسهیل گری تجارت با این کشورها را از برنامه‌های در حال پیگیری کمیسیون تجارت اتاق اصفهان بیان کرد. رئیس اتاق مشترک ایران و چین نیز در این نشست گفت: در حال حاضر ۲۶ درصد از صادرات غیرنفتی ایران به چین انجام می‌شود. مجیدرضا حریری افزود: از ابتدای سال ۲۰۲۰ شیوع ویروس کرونا به کاهش حدود ۶۰ درصدی واردات از این کشور منجر شد و این در حالی است که در دوماه گذشته با صادرات غیرنفتی، عقب ماندگی‌های چهار ماهه اول سال در حال جبران است. رئیس اتاق مشترک ایران و چین با اشاره به اینکه اتاق بازرگانی اصفهان یکی از شرکای اصلی اتاق مشترک ایران و چین است گفت: طرح ملی توسعه صادرات به چین

به عنوان طرحی برای افزایش تعاملات دو کشور پیگیری می‌شود. حریری همچنین حضور مستمر و فعال‌تر در نمایشگاه‌های این کشور برای بازاریابی و توسعه بازارها و همچنین گشایش دفتر تجاری ایران در شانگهای پس از کرونا و همچنین استفاده از ظرفیت صادرات در برابر واردات برای رفع تعهد ارزی را گام موثری در افزایش تعاملات دو کشور دانست. رئیس اتاق مشترک ایران و چین با اشاره به اینکه منع قانونی از طرف دو کشور برای راه اندازی پرواز مستقیم از استان‌هایی مانند اصفهان به چین وجود ندارد، افزود: شرکت‌های هواپیمایی بر اساس منافع و مصالح اقتصادی خود در این زمینه اقدام خواهند کرد. حریری شانگهای، گوانجو و شنزن را شهرهای پیشنهادی برای برقراری تعاملات تجاری با چین معرفی کرد و گفت تجارت در این مناطق روان‌تر بوده؛ ولی در این زمینه لازم است به نوع محصول توجه شود. وی افزود: وب سایت اینترنتی به نشانی ICCCI.IR از جمله راه‌های ارتباطی فعالان اقتصادی با اتاق مشترک ایران و چین است.

اعتراضات آمریکا / ایجاد گردبادی از گاز اشک آور در پورتلند

اقدام ماموران امنیتی در شهر پورتلند به استفاده مفرط از گاز اشک آور آنچنان دودی ایجاد کرد که بی شباهت به گردباد نبود. به گزارش سرویس بین الملل خبرگزاری صداوسیما به نقل از شبکه تلویزیون جهانی چین، اقدام ماموران امنیتی در شهر پورتلند به استفاده مفرط از گاز اشک آور آنچنان دودی ایجاد کرد که بی شباهت به گردباد نبود. ماموران پلیس در شهر پورتلند واقع در ایالت اورگان آمریکا برای متفرق کردن معترضان به حدی از گاز اشک آور استفاده کردند که می‌توان گفت «گردبادی از اشک آور» در میان معترضان ایجاد شد. معترضان در مقابل دادگستری این شهر تجمع کرده بودند. شهر پورتلند به کانون اعتراضات علیه نژادپرستی و اقدامات سرکوبگرانه دولت فدرال آمریکا تبدیل شده است.

جنگ تجاری آمریکا و چین / اعمال محدودیت برای کارکنان شرکت‌های چینی در آمریکا

وزیر خارجه آمریکا در حساب توئیتری خود نوشت وزارت خارجه برای صدور روادید برای برخی از کارکنان شرکت‌های فن آوری چینی از قبیل هواوی محدودیت‌هایی اعمال کرد. به گزارش سرویس بین الملل خبرگزاری صداوسیما، مایک پمپئو وزیر امور خارجه آمریکا در حساب توئیتری خود نوشت: وزارت خارجه برای صدور روادید برای برخی از کارکنان شرکت‌های فن آوری چینی از قبیل هواوی که از رژیم‌های ناقص حقوق بشر در سطح جهان حمایت مادی می‌کنند، محدودیت‌هایی اعمال کرد.

- ایسنا:

رئیس اتاق مشترک ایران و چین: مشکل حمل و نقل کالا از مسیرهای دریایی به چین به زودی حل می‌شود

ایسنا/اصفهان رئیس اتاق مشترک ایران و چین، مشکل حمل و نقل کالا از طریق مسیرهای دریایی به چین را مشکل مقطعی و مربوط به مسایل مربوط به کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران و سازمان بنادر چین دانست و گفت: مشکل حمل و نقل کالا از طریق مسیرهای دریایی به چین طی دو هفته آینده رفع خواهد شد. مجیدرضا حریری در نشست مجازی «فرصت‌های بازرگانی با کشور چین» که به همت کمیسیون تجارت، خدمات و ارتباطات اتاق بازرگانی اصفهان برگزار شد، با بیان اینکه تعامل ما با چین به صورت جدی پس از جنگ تحمیلی آغاز شد، اظهار کرد: در حال حاضر ۲۶ درصد از صادرات غیرنفتی ایران به چین صورت می‌گیرد و این تعامل از ابتدا از مبلغ ۱.۲ میلیارد دلار در سال شروع شد که تا سال ۲۰۱۴ روندی صعودی داشته و به ۵۱.۸ میلیارد دلار رسیده است. وی

تصریح کرد: از سال ۲۰۱۴ به بعد به دلیل افت شدید قیمت نفت و به دلیل اینکه بخش عمده‌ای از تعاملات تجاری ما به حوزه های نفت، گاز، میعانات و پتروشیمی ها اختصاص دارد، این رقم چه از نظر میزان و چه از نظر ارزش به صورت قابل ملاحظه‌ای کاهش یافت و تا سال ۲۰۱۹ به ۲۲ میلیارد و ۸۰۰ میلیون دلار رسید. رئیس اتاق مشترک ایران و چین افزود: از ابتدای سال ۲۰۲۰ شیوع ویروس کرونا به کاهش حدود ۶۰ درصدی واردات از این کشور منجر شد، در حالی که در دو ماه اخیر از طریق صادرات غیرنفتی، عقب ماندگی‌های چهار ماهه نخست سال در حال جبران است. وی، اتاق بازرگانی اصفهان را یکی از شرکای اصلی اتاق مشترک ایران و چین دانست و از پیگیری پروژه ملی توسعه صادرات به چین به عنوان پروژه‌ای برای افزایش تعاملات دو کشور خبر داد. حریری همچنین حضور مستمر و فعال‌تر در نمایشگاه‌های این کشور به منظور بازاریابی و توسعه بازارها و همچنین گشایش دفتر تجاری ایران در شانگهای پس از کرونا و همچنین استفاده از ظرفیت صادرات در برابر واردات برای رفع تعهد ارزی را گام موثری در افزایش تعاملات دو کشور دانست. وی مشکل حمل و نقل کالا از طریق مسیرهای دریایی به این کشور را مشکل مقطعی و مربوط به مسایل مربوط به کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران و سازمان بنادر چین دانست و از حل این مساله طی دو هفته آینده خبر داد. رئیس اتاق مشترک ایران و چین همچنین در خصوص مبادلات پولی با چین نیز، گفت: نباید در کوتاه مدت انتظار داشت مشکل تبادلات پولی بانک‌های این کشور به دلیل تحریم های اعمال شده علیه ایران مرتفع شود. وی در ادامه با تاکید بر اینکه منع قانونی از طرف دو کشور برای راه اندازی پرواز مستقیم از استان‌هایی مانند اصفهان به چین وجود ندارد، افزود: شرکت‌های هواپیمایی بر اساس منافع و مصالح اقتصادی خود در این زمینه اقدام خواهند کرد. حریری شانگهای، گوانجو و شنزن را شهرهای پیشنهادی برای برقراری تعاملات تجاری با چین معرفی و تصریح کرد: تجارت در این مناطق روان‌تر بوده؛ اما در این زمینه لازم است به نوع محصول توجه شود.

کاهش ۵۰ درصدی آمار صادراتی اصفهان به چین به دلیل شیوع کرونا // به گزارش ایسنا، رئیس اتاق بازرگانی اصفهان نیز در این نشست مجازی با بیان اینکه وضعیت صنعت و تجارت کشور به دلیل شرایط تحمیلی کرونا در کنار تحریم های یکجانبه سخت شده است، برگزاری نشست هایی به منظور تبادل نظر و به روز کردن اطلاعات را در تسهیل کردن این شرایط حایز اهمیت دانست. مسعود گلشیرازی، افزود: به دلیل شیوع ویروس کرونا، آمار صادراتی اصفهان به چین در سه ماهه اول سال ۲۰۲۰ با افت نزدیک به ۵۰ درصدی مواجه شده است. وی همچنین از افت ۱۶ درصدی واردات از چین خبر داد و بر ضرورت توجه ویژه به نحوه ورود و حفظ سهم ایران در بازار چین و همچنین لحاظ کردن منافع تجار ایرانی برای واردات از این کشور در توافقنامه در حال تبادل بین طرفین تاکید کرد. وی مهم‌ترین اقلام صادراتی از اصفهان به چین را در حالی صنایع دستی عنوان کرد که این محصول در دوران کرونا به دلیل متوقف شدن گردشگری، بیش‌ترین آسیب را متحمل شده است. رئیس اتاق اصفهان خواستار چاره اندیشی برای کاهش آثار این آسیب شد و با اشاره به کاهش ۲۰ درصدی GDP اصفهان در دوران کرونا، انجام سلسله اقداماتی از جمله توجه به بازارهای فزونی‌تر و رشد تقاضا را در مدیریت بحران کنونی موثر دانست. گلشیرازی در ادامه راه اندازی میز چندین کشور هدف صادراتی از جمله چین در اتاق اصفهان با هدف تسهیلگری تجارت با این کشورها را از برنامه‌های در حال پیگیری کمیسیون تجارت اتاق اصفهان عنوان کرد و گفت با این اقدام خدمت موثری به جامعه کسب‌وکار استان صورت گیرد. انتهای پیام

کارهایی که چین برای نجات اقتصادش در بحران کرونا انجام داد

در حالی که آمریکا هر روز هزاران مورد از ابتلای جدید به ویروس کرونا را ثبت می‌کند و خدا می‌داند چه تعداد از مبتلایان به این ویروس را بدون آزمایش و تشخیص و ثبت بیماری رها می‌کند، شمار موارد ثبت‌شده روزانه از ابتلا به ویروس کرونای جدید در چین به عددی دو رقمی سقوط کرده است. به گزارش ایسنا، تولید ناخالص داخلی

آمریکا کاهش بی‌سابقه ۶ درصدی را تجربه می‌کند؛ آن هم در حالی که چین به سرعت عواقب رویارویی با کرونا را پشت سر گذاشته و امسال هم با وجود همه بحران‌هایی که در ماه‌های گذشته داشته، رشد اقتصادی خواهد داشت. چین به سرعت در حال نزدیک‌شدن به جایگاه آمریکا به عنوان بزرگ‌ترین اقتصاد جهان است. حتی با این روند رشد ممکن است بزودی از آمریکا هم پیشی بگیرد و البته که تنها تولید ناخالص داخلی نیست که عرصه رقابت است. آمریکا در هفته‌های گذشته در راهروهای سازمان بهداشت جهانی هم زمین را به چین واگذار کرده است. حتی در هنگ کنگ، معترضان تحت تأثیر توسعه‌طلبی چین مشغول عقب‌نشینی از خیابان‌ها هستند و این یک پیروزی دیگر برای چین است که به افزایش نفوذ این کشور در جهان ختم می‌شود. برای بسیاری از ناظران، چین بازگشت سریعی به عرصه رقابت بین‌المللی، شکست‌انگیز است. از ۲۰ سال پیش به این طرف، ناظران و تحلیلگرانی که در مورد چین نوشته‌اند، مدام پیش‌بینی کرده‌اند که این کشور در حال سقوط است و از پس بحران‌هایی که درگیر آن شده است سالم بیرون نمی‌آید. به نظر می‌رسد که این تاریخ ۲۰ ساله، تاریخی پر از اشتباه بوده است. بسیاری گفته‌اند که رشد اقتصادی دو رقیمی که چین سال‌های متمادی آن را حفظ کرده دروغ است و اقتصاد چین یک حباب بزرگ است که «بزودی» می‌ترکد و از بین می‌رود، وام‌های بانکی که دولت چین در اختیار صاحبان کسب و کار می‌گذارد بزودی به نابودی آنها منجر خواهد شد، شهرهای صنعتی چین با زامبی‌ها پر خواهد شد و محله‌های مسکونی به محله‌های ارواح تبدیل می‌شود. هیچ کدام از این پیش‌بینی‌ها در ۲۰ سال اخیر محقق نشده است! در ابتدای بحران کووید-۱۹، تحلیلگرانی که منتظر سقوط چین بودند روایت‌های بالا را تأیید می‌کردند. این تصویر که خوردن یک موجود زنده که از بازار شلوغ حیوانات زنده خرید شده، باعث شیوع یک بیماری وحشتناک در این کشور شده است و مشتی انسان‌های بدوی و عقب‌مانده، بدون دسترسی به امکانات بهداشتی در حال مرگ هستند، همین طور ماجرای دکتر لی وولیانگ، از اولین متخصصانی که تشخیص داد یک بیماری جدید در حال آلوده‌کردن شهرهای این کشور است و بعد وادار به سکوت و عذرخواهی شد و خودش در نتیجه این بیماری جان داد، تا فیلم‌هایی که نشان می‌داد بهادهای کوچک در شهرهای تحت قرنطینه، بسته‌بودن در خانه‌ها را بررسی می‌کنند و افرادی که قرنطینه را زیر پا می‌گذارند را تعقیب می‌کنند، همه اینها به ترس از ظهور یک حکومت بسیار بسته و کنترل‌گر دامن می‌زد؛ اما چین زیر بار این تصاویر باقی نماند. قرنطینه، اقتصاد چین را زیر ضربه‌های سنگین برده بود. بسته‌شدن کارخانه‌ها، سود شرکت‌های دولتی را تا حدود ۵۰ درصد در نیمه نخست سال جاری کاهش داد، فروش خانه و املاک که محرک اصلی رونق بازار ساخت و ساز در چین است، بشدت کاهش یافته بود، در نتیجه درآمد مالیاتی و فروش زمین که منبع اصلی در آمد استانداری‌های چین است کاهش پیدا کرد، کارگران زیادی بیکار شدند و آنها که توانستند بر سر کار خود بمانند با کاهش شدید درآمد رو به رو شدند، نرخ بیکاری که دولت چین به صورت رسمی اعلام کرده است شش درصد رشد را نشان داد و به نظر می‌رسد چین زمان زیادی لازم دارد تا بتواند دوباره روی پا بلند شود. صدق‌هرمان (آن چیزی که باعث رشد و خودنمایی قهرمان داستان می‌شود) در اقتصاد چین، «قرض» است، بدهی ۵۶۵ میلیارد دلاری که دولت چین برای رویارویی با بحران اقتصادی سال ۲۰۰۸ از آن استفاده کرد، برای مدت طولانی به افزایش قدرت اقتصادی چین کمک کرد. به طور کلی، نسبت قرض به تولید ناخالص داخلی به صورت فزاینده‌ای بالا رفت و تا ۱۲۰ درصد از کل رقم این تولید را شامل شد. در ۲۰۱۹، نسبت قرض به تولید ناخالص داخلی، ۲۶۰ درصد بود و تقریباً همه، از متخصصان صندوق بین‌المللی پول گرفته تا مدیران سرمایه در وال استریت و کارمندان حزب کمونیست در خود چین منتظر بودند که این امپراطوری روی قرض، تبدیل به یک خانه پوشالی شود و به سرعت سقوط کند. بزرگ‌ترین بدهکاران شرکت‌های دولتی، شرکت‌های ساختمانی، دولت‌های محلی و در مجموع همان بنگاه‌هایی بودند که بیشترین آسیب را از بحران همه‌گیری کرونا و قرنطینه ناشی از آن متحمل شدند. به نظر می‌رسد بالاخره روز حساب از راه رسیده است! بعد از یک دوره طولانی قرض گرفتن، کاهش درآمد می‌توانست

بازپرداخت‌ها را با مشکل مواجه کند و دومینوی ورشکستگی به شرکت‌های بزرگ برسد. در دولت آمریکا، عده زیادی جشن گرفته بودند. ولبور راس، وزیر بازرگانی در این مورد گفته بود شیوع بیماری در چین و بحرانی شدن اوضاع آن کشور، بازگشت شغل به آمریکای شمالی را تضمین می‌کند. در زمان آغاز همه‌گیری، کسی علاقه‌مند نبود به تبعات بحران برای مردم چین فکر کند. حالا که چین در آستانه بهبودی قرار گرفته، آمریکا با بیش از دو میلیون بیمار شناسایی شده مبتلا به کرونا روبه‌روست و مشخص است که صحبت کردن در مورد عواقب اقتصادی این بحران برای امروز آمریکا بی‌معنی است. واکنش پکن به ویروس کرونا، از یکشنبه اول فوریه آغاز شد. برای یک هفته بازارهای مالی تعطیل شد؛ یک وقفه طولانی برای اینکه سیاستگذاران یک جمعیت ۱.۴ میلیارد نفری را برای شروع تعطیلات سال نو، به قرنطینه ببرند. هفته بعد، بازارهای مالی را باز کردند اما در هجوم اخبار بد و افزایش نگرانی‌ها در مورد بی‌ثباتی وضعیت، افزایش تعداد بیماران شناسایی شده و مناطق آلوده و سقوط بازارهای مالی در آمریکا و اروپا، بازارهای چین طبیعتاً تنها می‌توانستند سقوط کنند! این واکنش بازار البته باعث نشد سیاست‌گذاران دست و پای خودشان را کم کنند. در نمایشی قدرتمند، بانک خلق چین، کمیسیون تنظیم مقررات بانکی و بیمه‌ای و کمیسیون دولتی مبادلات ارزی، بیانیه‌ای مشترک صادر کردند و متعهد شدند که بازار را تثبیت می‌کنند و اعتبارات بیشتری برای مشاغل کوچک در نظر می‌گیرند تا آنها را در برابر سختی‌های دوران قرنطینه حفظ کنند. بانک خلق چین، ۱.۷ میلیارد یوآن به اقتصاد تزریق کرد تا بازارهای مالی را آرام کند. دولت، نظارت بر فروشندگان خرد را افزایش داد و صندوق‌های سرمایه‌گذاری پر پول، یک سیگنال واضح به مردم ارائه کردند: حالا وقت خرید سهام است! در آغاز بحران، افت بازار سهام اجتناب‌ناپذیر بود اما با حصول اطمینان از حمایت دولتی، بازارها به سرعت زمین از دست‌رفته را دوباره به دست آوردند. یوآن، در برابر دلار قدرت از دست رفته خود را به دست آورد و ارزش برابر آن با دلار به رقم ۷ به یک رسید. با نرخ بازپرداخت هفت روزه سرمایه، ضربان قلب سیستم مالی کشور، پایین اما ثابت باقی ماند که نشان داد بانک‌ها مشکلی برای تامین سرمایه نخواهند داشت. با ثابت نگه داشتن وضعیت بازارهای مالی، سیاست‌گذاران روی کم‌کردن شکاف بین مشاغل و خانوارها متمرکز شدند تا از ایجاد یک گردآب ورشکستگی و بیکاری در نتیجه سیاست‌های قرنطینه برای مقابله با شیوع بیماری جلوگیری کنند. دست بانک‌ها برای پرداخت وام بازتر شد، در سراسر چین، شرکت‌ها و کسب و کارهای کوچکی که ناچار به تعطیلی شده بودند وام‌هایی برای پرداخت اقساط بدهی‌های عقب‌افتاده‌شان دریافت کردند، در استانی که مرکز شیوع بیماری بود، شرکت‌های بزرگ هم توانستند از این تسهیلات استفاده کنند. سیاست‌های مالی دولت تغییر کرد تا جریان پول آزاد شود، کمک‌های دولتی به خانواده‌ها و شرکت‌ها برای پرداخت مالیات و هزینه‌های جاری زندگی کمک کرد مردم و کسب و کارها سرپا بمانند. شرکت‌های بزرگ، از غول‌های دولتی گرفته تا شرکت‌های عظیم فناوری راهی برای ادامه فعالیت خود در دوره قرنطینه پیدا کردند. شرکت‌های دولتی می‌دانستند که بحران چطور آنها را درگیر می‌کند و چطور باید با عواقب آن مواجه شد. در نتیجه نه اجازه خروج و ریزش کارگران را دادند، نه سرمایه‌گذاری‌های عادی را متوقف کردند. اجازه دادند پول همچنان به جابه‌جایی در اقتصاد ادامه دهد. شرکت‌های عظیم فناوری که برنامه‌های پرداخت و ارتباطات آنلاین را فراهم کرده‌اند بستری بودند که به دولت اجازه می‌داد اقتصاد را حتی در دوران قرنطینه اداره کند و همین طور برآورد کند که مردم چه زمانی می‌توانند با اطمینان خانه‌های خودشان را ترک کنند. حتی شرکت علی بابا، با استفاده از بستر آنلاین پرداخت خود امکان این را داشت که به برخی مشاغل کوچک و فروشنده‌های خیابانی وام بدهد و به آنها کمک کند از قرنطینه جان سالم به در ببرند. نتیجه‌ای که چین از اعمال این سیاست‌ها گرفته است البته قطعاً بدون اشکال نیست. رشد اقتصادی چین در سال جاری احتمالاً کمترین رقم برای دوره بعد از آغاز اصلاحات اقتصادی در این کشور یعنی از ۱۹۷۸ به بعد خواهد بود. کارشناسان بلومبرگ پیش‌بینی کرده‌اند که تولید ناخالص داخلی چین امسال تنها ۲.۱ درصد باشد که به نسبت تولید ناخالص این کشور در سال گذشته که ۶.۱ درصد بود، تقریباً دوسوم کاهش یافته است. با این حال

هر چند اقتصاد چین یک تکان اساسی خورده است، بازارها هنوز پابدارند و بانک‌ها هنوز سر پا مانده‌اند. اما چین چطور از پس همه اینها برآمده است؟ در سیستم اداره و اقتصاد چین نقاط قوتی نهفته است که از دید تحلیلگران بخصوص آنهایی که مغرضانه به وضعیت نگاه می‌کنند دور می‌ماند: بودجه سنگین برای بانک‌ها، مداخله‌های دولتی که بیشتر از آنکه به ضرر اقتصاد باشد به آن کمک می‌کند و حاشیه رقابتی که ناشی از اندازه بسیار بزرگ این کشور و اقتصاد و تولید آن است. از بانک‌ها شروع کنیم. در مورد خطرات و چالش‌های نهفته در سیستم مالی چین اطلاعات زیادی وجود ندارد. از نوامبر ۲۰۰۸ وقتی نخست وزیر وقت اجازه اجرای یک بسته محرک اقتصادی به ارزش ۴۰۰۰ میلیارد یوان را صادر کرد، دارایی بانک‌های کشور چین چهار برابر شده است. صندوق بین‌المللی پول با مرور تاریخچه حساب‌های اعتباری، هیچ نمونه‌ای از این حساب‌ها پیدا نکرد که به سرعت نمونه مشابه در چین رشد کرده باشند و همزمان این قدر کم درگیر بحران شده باشند. قسمت بدتر ماجرا البته مساله اخلاق اقتصادی است. این فرض که یک دولت غارتگر از وام‌های بد حمایت نمی‌کند، یک فرض بومی بود که در همه اقتصادها دیده نمی‌شد. در سال ۲۰۱۹، ترک‌ها کم‌کم ظاهر شدند، Baoshang Bank Co یکی از شرکت‌های وام‌دهنده در منطقه مغولستان داخلی چین، اولین بانک چینی بود که در طول بیست سال گذشته ورشکسته شد. این مساله گمانه‌زنی‌ها در مورد تمام شدن ماه غسل و آغاز یک بحران مالی جدی در چین را حتی پیش از شروع بحران همه‌گیری کرونا دامن زد اما باز هم سقوطی که ناظران منتظرش بودند رخ نداد. سقوط مالی اغلب به این دلیل که وام‌های بدی به شرکت‌های بدی پرداخت می‌شود رخ نمی‌دهد بلکه زمانی اتفاق می‌افتد که بودجه بانک‌ها تمام می‌شود و هزینه‌هایشان به گردن دولت می‌افتد. در بحران مالی آسیا در ۱۹۹۷، بانک‌های کره به دلیل اینکه وام‌های زیادی به صندوق‌های سرمایه‌گذاری پرداخت کرده بودند از پا نیفتادند بلکه به این دلیل از پا افتادند که به بودجه‌های خارجی برای تامین عملیات بانکی متکی بودند و وقتی این بودجه تامین نشد، آنها هم یکی بعد از دیگری سقوط کردند. در سال ۲۰۰۸ هم شرکت Lehman Brothers به این دلیل که سرمایه‌گذاری بیش از اندازه‌ای روی اوراق بهادار بدون پشتوانه در بخش مسکن انجام داده بود سقوط نکرد بلکه به این دلیل سقوط کرد که بازارهای پولی که هزینه فعالیت‌های آن را تامین می‌کردند از ادامه تامین مالی خودداری کردند. در چین، ترکیب نرخ پس‌انداز بالا و کنترل‌های شدید بر جابه‌جایی سرمایه و انتقال آن به خارج از کشور، به این معنی است که کمبود بودجه بعید است بتواند مشکلی برای اقتصاد ایجاد کند. بانک‌های این کشور می‌توانند برای تامین بلندمدت اعتبار عملیات، روی جریان مداوم پس‌اندازهای داخلی حساب کنند، در حالی که افزایش رقم بدهی‌ها به صورت بالقوه و بخصوص برای یک اقتصاد تحت کنترل دولت می‌تواند آسیب‌زا و حتی بحران‌آفرین باشد. تا زمانی که بودجه بانکی تامین می‌شود، ماشه‌ای که چکاندن آن به آغاز بحران بینجامد وجود نخواهد داشت. نکته بعدی، مربوط به ماهیت و طبیعت تجارت است. تضاد عمیقی بین رویکرد سیستم بازار آزاد ایالات متحده و رویکرد کنترل دولتی چین در مورد اندازه و روابط دولت و شرکت‌ها به چشم می‌خورد. در ایالات متحده رویکرد عدم دخالت، یکی از محرک‌های اصلی پویایی اقتصادی است. در چین، بانک‌های بزرگ، شرکت‌های ارتباطاتی، خطوط هوایی و شرکت‌های صنعتی همچنان تحت کنترل دولتند و حزب کمونیست حتی در شرکت‌های کاملاً خصوصی چنان دخالتی دارد که در آمریکا غیرقابل تصور به نظر می‌رسد. این نوع رویکرد به اقتصاد هزینه‌های عمده‌ای به همراه دارد. مثلا مدیر یک پروژه عظیم نیرو در حومه پکن، در مورد کسب و کار می‌گوید: «ما دولتی هستیم، بنابراین نیازی نیست که نگران سود شرکت باشیم.» این نوع نگرش به کسب و کار نشان می‌دهد عملاً یک بخش بزرگ از اقتصاد چین با بهره‌وری کمتر از آنچه باید داشته باشد کار می‌کند، بنابراین سطح بازدهی شرکت‌های دولتی همیشه تنها درصدی از سطح بازدهی شرکت‌های خصوصی را پوشش می‌دهد. با این وجود همچنان مزایایی هم هست. کنترل مستقیم چین بر شرکت‌های دولتی و همین‌طور دخالت در شرکت‌های خصوصی، باعث می‌شود سیاست‌گذاران ابزار قدرتمندی برای کنترل بازار و مدیریت فراز و نشیب چرخه اقتصادی کشور در اختیار داشته

باشند. کمتر نمونه‌ای مانند نوع مواجهه چین با بحران همه‌گیری کرونا، این قدرت دولت در مدیریت اقتصاد را به روشنی نشان می‌دهد. شرکت‌های دولتی کارمندان خود را نگه داشتند و از بیکاری گسترده جلوگیری شد، غول‌های فنی و شرکت‌های تکنولوژی، بستر لازم برای عملیات مربوط به بهداشت عمومی را فراهم کردند و همین طور حفاظت از کسب و کارهای خرد را به عهده گرفتند و دولت و شرکت‌های خصوصی در عمل با به پای هم حرکت کردند و تبدیل به قدرتی نیرومند برای حل و فصل بحران شدند. همه این مزایا را می‌توان با نگاهی به اندازه عظیم چین و اقتصاد آن درک کرد. در ۱۹۷۶، آدام اسمیت، پدر بزرگ اقتصاد مدرن امروز، تشخیص داد که «جمعیت چین» برای این کشور یک مزیت رقابتی جهانی فراهم خواهد کرد. اسمیت نوشته که چین می‌تواند خودش هنر ساختن ماشین‌هایی که کشورهای دیگر به آن دست یافته‌اند را بیاموزد و حتماً می‌تواند بسیار جلوتر از رقبای کوچک خودش حرکت کند. بعد از اینکه در ۱۹۷۸ درهای چین به روی جهان گشوده شد و حتی بعد از اینکه چین در ۲۰۰۱ به سازمان تجارت جهانی پیوست، این کشور فرصت کافی داشت تا آن چیزی که دیگران به دست آورده بودند را بیاموزد. برنامه‌ریزان صنعتی با هدایت منابع دولتی برای دستیابی به فناوری‌های جدید و آوردن آنها به بازارهای چین دست به کار شدند؛ اول صنایع منسوجات، بعد فلزات و حالا قطارهای پرسرعت، پل‌های خورشیدی و انرژی هسته‌ای! البته کار چین هنوز تمام نشده است. تولید ناخالص داخلی چین، هنوز تنها یک‌سوم تولید ناخالص داخلی در ایالات متحده است که یعنی چین همچنان فضای بسیار زیادی برای رشد در اختیار دارد. از آنجا که چین به سمت تمرکز در صنایع و فناوری‌های آینده از جمله تولید وسایل نقلیه برقی، ربات‌های صنعتی و هوش مصنوعی حرکت می‌کند، سرعت رشد سالانه این کشور تا سال ۲۰۲۵ می‌تواند نزدیک به ۵ درصد باقی بماند و تا ۲۰۲۰ هم از این عدد کمتر نباشد. در حالی که شرکت‌های بزرگ، سرمایه‌گذاری‌های عظیمی در بازار چین انجام داده‌اند، جنگ تجاری که ترامپ مدام سعی می‌کند با آن برای چین و سرمایه‌گذاران خارجی در این کشور دردسر به بار بیاورد، با تقریب خوبی قادر به ایجاد مساله در مسیر توسعه چین نخواهد بود. یک بانک‌دار ارشد در استان هنان چین معتقد است که احتمالاً بانک‌های سرمایه‌گذاری زیادی مثل Baoshangs وجود دارد و خیلی‌ها هم فکر می‌کنند وام‌هایی که پرداخت شده است می‌تواند به سرعت موجب ورشکستگی شود. این احتمال‌ها وجود دارد اما تا زمانی که بازار معتقد است که دولت اوضاع را در کنترل خودش دارد، تجارت به همین نحو فعلی باقی خواهد ماند و تا زمانی که چین به رشد خودش ادامه می‌دهد، توانایی دولت برای فراهم کردن زمینه مناسب برای پرداخت وام و همین طور حمایت و کنترل اوضاع سر جای خودش خواهد بود. تحلیلگران اقتصادی و ناظران همچنان معتقدند که یک روزی بالاخره وام‌هایی که پرداخت شده است به مرحله‌ای بحرانی خواهد رسید و بحران آنقدر شدید خواهد بود که ممکن است پایه‌های قدرت پکن را هم بلرزاند. مشکلات در تاریکی بسرعت و زیر سایه غفلتی که وجود دارد رشد خواهند کرد و یک روز گریبان چین و اقتصاد جهانی را خواهند گرفت اما آن روز، ممکن است یک بار در صد سال باشد! *اقتباس و خلاصه‌شده از کتاب «چین، حیاتی که هرگز نمی‌ترکد»، نوشته اقتصاددان ارشد بلومبرگ، تام اوریک، که توسط انتشارات دانشگاه آکسفورد منتشر شده است. انتهای پیام

وضعیت «چین و آمریکا» از نگاه سریع‌القلم

«هر چند در بسیاری از مسائل داخلی آمریکا، جو بایدن و دونالد ترامپ با هم متفاوتند و دیدگاه‌های حزبی را نمایندگی می‌کنند اما در عمده مسائل بین‌المللی، حاکمیت سیاسی آمریکا از اجماع دو حزبی (Bipartisan) برخوردار است.» به گزارش ایسنا، محمود سریع‌القلم - استاد دانشگاه - در ادامه یادداشتی که در کانال تلگرامی خود منتشر کرده است، نوشت: اگر بایدن در نوامبر، رئیس جمهور آمریکا شود، از واژه‌ها، ادبیات، روش‌ها و رهیافت‌های متفاوتی نسبت به مسائل سیاست خارجی استفاده خواهد کرد ولی محتوای سیاست‌گذاری‌ها عمدتاً ادامه منطقی فعلی خواهد بود. همچنان که در جنگ سرد ایدئولوژیک، تا ۷۰ درصد مسئله اصلی آمریکا،

شوروی و کمونیسم بود، در جنگ سرد اقتصادی - سیاسی فعلی، تا ۷۰-۶۰ درصد مسئله بین‌المللی آمریکا «جلوگیری از شتاب قدرت مالی، فناوری، تجاری، سیاسی و اقتصادی چین» است. چه در برخورد با شوروی و چه در تقابل با چین، مبنای رهیافت آمریکا «جلوگیری از گسترش (Containment)» است. این استراتژی هرچند در دوره ترامپ شدت گرفت ولی حتی اگر هیلاری کلینتون در سال ۲۰۱۶ رئیس جمهور آمریکا می‌شد نیز به مرحله اجرا می‌رسید. پاندمی کووید-۱۹ آمریکایی‌ها را در رهیافت بین‌المللی خود مصمم‌تر کرده است به طوری که علانمی دیده می‌شود که فرآیند جهانی‌شدن که در وابستگی متقابل اقتصادی چین و آمریکا طی سه دهه اخیر شکل گرفته بود، در حال جدایی موردی (Case by case Decoupling) است. شراکت، همکاری استراتژیک و رقابت بین چین و آمریکا هم‌اکنون در مسیر تقابل و رویارویی در حال شکل‌گیری است و نظام بین‌الملل را در مسیر نوعی دو قطبی جدید و با محاسبه روسیه، با قدری فاصله، به نوعی سه قطبی جدید هدایت کرده است. این تقابل در حدی است که دو کشور برای تخفیف شدت‌گیری بیماری کرونا همکاری نکرده‌اند. به نظر می‌رسد سال ۲۰۱۹ (مانند ۱۹۵۵ که جنگ سرد آغاز شد) شروع درگیری‌های چین و آمریکا باشد. مدیریت چگونگی قدرت یافتن چین، مهم‌ترین موضوع بین‌المللی رؤسای جمهور آمریکا خواهد بود. از آنجا که این رویارویی از حدود و ثغور مشخصی فعلاً برخوردار نیست، نظام بین‌الملل حداقل در یک دهه آینده از بی‌اطمینانی‌ها، بی‌نظمی‌ها و به‌هم‌ریختگی‌های فراوانی اثر خواهد پذیرفت. آمریکایی‌ها بصورت تدریجی و آرام از ۲۰۰۵ به بعد شکایت‌های خود را از روش و منش چینی‌ها در تجارت، نقش‌آفرینی جهانی و استفاده از فناوری و مقررات بین‌المللی) به خصوص در سازمان تجارت جهانی (WTO) مطرح می‌کردند ولی با واکنش‌های دیپلماتیک و به آینده موکول کردن (Procrastination) چینی‌ها رو به رو می‌شدند تا اینکه دولت ترامپ اعتراضات بدنه سیاست‌گذاری آمریکا را به استراتژی تقابل با چین تبدیل کرد. معمولاً تایوان، هنگ کنگ و دریای جنوبی چین در راس مسائل چین با آمریکا مطرح می‌شوند اما به نظر می‌رسد اصل نزاع طرفین در مازاد سرمایه‌ای (Surplus) است که چین با انحصار تجاری خود به دست آورده و آن را به اهرمی برای مدیریت روابط اقتصادی پایاپای با حدود ۱۲۰ کشور از یک طرف و افزایش نامحسوس قدرت نظامی خود از طرف دیگر تبدیل کرده است. هدف آمریکا این است که حجم و نرخ رشد این مازاد را کند کند. انضباط حکمرانی و نگاه درازمدت باعث شده تا نیت‌خوانی از چینی‌ها حتی برای چین‌شناسان غربی (Sinologists) راحت نباشد. چینی‌ها معمولاً در رابطه با نیت، اهداف درازمدت و قدم‌های آهسته‌آهسته‌ای که برای افق‌های خود برمی‌دارند با دیگران مشورت نمی‌کنند اما در یادگیری از دیگران برای دستیابی به اهداف خود بسیار صبور، هنرمند و مبهمند. چون آمریکایی‌ها برنامه درازمدت چین را دقیق نمی‌توانند پیش‌بینی کنند، در میان خود به رهیافت تهاجمی اجماع پیدا کرده‌اند. این اجماع شامل دستگاه دولتی، قانون‌گذاری، نظامی، امنیتی و موسسات تحقیقاتی می‌شود. معنا این اجماع، درگیری‌ها و اصطکاک‌های فزاینده در عرصه تجارت، فناوری، گردش مالی و بانکداری، مدیریت سازمان‌های بین‌المللی و مسائل زیست‌محیطی خواهد بود. آنچه که شاید بتوان بر اساس تاریخ و فرهنگ چین از رفتار فعلی حکمرانان منسجم و درون‌گرای آن استخراج کرد:

- تسلط این کشور بر شرق آسیا هم به لحاظ نظامی و هم از حیث سیاسی
- تسلط همه‌جانبه اقتصادی تجاری در آسیا
- روابط پایدار پایاپای با کشورهای که منابع طبیعی دارند
- اجتناب از حضور و نفوذ نظامی خارج از شرق آسیا
- حضور فعال در مراکز فناوری جهان (آمریکا، غرب اروپا، کانادا، سنگاپور و اسرائیل)
- افزایش وابستگی‌های تجاری - مالی کشورهای میان‌پایه و ضعیف به چین
- نفوذ خزنده در بازارهای مالی جهان
- افزایش قدرت نظامی ملی چین (بودجه حدود ۲۰۰ میلیارد دلار و پیش‌بینی تولید ۶ ناو هواپیمابر تا ۲۰۲۰)

کانون قدرت چین در «افزایش تدریجی مزاد سرمایه» از طریق تجارت و سپس انضباط کاری، تمرکز در اهداف و سیستم سیاسی درون‌گراست. هدف آمریکا این است که مانع افزایش تدریجی سرمایه چین شود تا از استیلای منطقه‌ای و جهانی آن جلوگیری کند. آیا چینی‌ها می‌خواهند طی چند دهه آینده ابرقدرت جهان شوند؟ پاسخ به این سوال تابعی است از اینکه تا چه میزان کشورها بخواهند یا به نحوی مجبور باشند چنین وضعیتی در نظام بین‌الملل تحقق پیدا کند. کانونی‌ترین استراتژی حاکمیت آمریکا برای جلوگیری از اهداف جهانی چین، «تقویت و تحکیم اتحادیه‌های موجود» است. استرالیا، ژاپن، کره جنوبی، تایوان، ویتنام، مالزی، تایلند و تا اندازه‌ای اندونزی و فیلیپین در شرق آسیا از اولویت برخوردارند. تحکیم رابطه آمریکا با هند مرحله بعدی این استراتژی در آسیاست. توجه بیشتر به کشورهای عربی بویژه مصر و عربستان از یک طرف و ترکیه از طرف دیگر، در امتداد جغرافیایی این استراتژی است. تقویت جدی روابط با اتحادیه اروپا و حضور گسترده در مرکز و شرق اروپا و مدیترانه بخش اروپایی این استراتژی را در بر می‌گیرد. در عین حال، از پی‌آمدهای با اهمیت تقابل اقتصادی آمریکا با چین، ظهور تقویت‌شده منطقه‌گرایی است. تجارت آمریکا با کانادا و مکزیک بالغ بر ۱.۴ تریلیون دلار است که با تجارت آمریکا با اتحادیه اروپا برابری می‌کند. آمریکا در پی این استراتژی موازی است که زنجیره‌های عرضه کالا و خدمات را بویژه در ارتباطات، کالاهای پزشکی، دارو و صنایع حساس، از چین به قاره آمریکا، غرب اروپا، هند و بعضی کشورهای آسیایی منتقل کند تا به تدریج انحصار را از اختیار چینی‌ها خارج کند. البته نظم چینی‌ها، نیروی کار ارزان و توانمندی مالی ممکن است این استراتژی را حداقل کند. در دهه آینده، جنگ تعرفه‌ها، مذاکرات دوجانبه تجاری، اتصالات منطقه‌ای، واگرایی بین‌المللی و ناکارآمدی در سازمان‌های بین‌المللی، پیش روی نظام بین‌الملل است. نشانه‌هایی حاکی از به جریان افتادن این روندها دیده می‌شود. خرید و ادغام موسسات یا کارخانه‌ها (Mergers and Acquisitions) توسط چینی‌ها در آمریکا هم‌اکنون در وزارت خزانه‌داری آمریکا بررسی می‌شود و بر خلاف دهه‌های ۲۰۱۵ - ۱۹۹۵ عموماً پذیرفته نمی‌شوند. احتمال می‌رود شرکت‌های آمریکایی با محدودیت‌های جدیدی برای فعالیت در چین روبه‌رو شوند. در بودجه و برنامه جدید اقتصادی بعد از کرونا ژاپن، مبلغ ۲۴۲ میلیارد ین کمک به شرکت‌های ژاپنی برای خروج از چین اختصاص داده شده است. علیرغم اینکه مشخص است بعضی کشورها مانند ژاپن، کره جنوبی، استرالیا و هند در تقابل میان آمریکا و چین، خود را در کدام سو تعریف می‌کنند اما اکثریت مطلق کشورها، سیاست ابهام، دوسویه، موردی، پروژه‌ای و پیچیده‌ای را انتخاب کرده‌اند و با ادبیات دیپلماتیک اعلام کرده‌اند که علاقمند به سوگیری نیستند بلکه از فرصت‌های هر دو برای رشد و توسعه ملی استفاده خواهند کرد. این رهیافت بویژه در اتحادیه اروپا در دوره ریاست آلمان قابل مشاهده است. روسیه که با فاصله از آمریکا و چین قدرت سوم جهان محسوب می‌شود، با احتیاط، ابهام و مورد به مورد برخورد می‌کند. روس‌ها مانند چینی‌ها ظرفیت تولید مزاد سرمایه را ندارند و نقشی جدی در اقتصاد بین‌الملل ایفا نمی‌کنند و کاهش قیمت انرژی‌های فسیلی، دچار افت قابل توجه در درآمد ملی شده‌اند. روس‌ها بسختی منعهد می‌شوند و بر خلاف چینی‌ها خیلی تحت تاثیر درازمدت نیستند. چینی‌ها با قدرت مالی، به شوکت و نفوذ رسیدند. روس‌ها می‌خواهند به واسطه وسعت سرزمین، ظرفیت هسته‌ای و توان نظامی، شوکت به آنها اعطا شود. آمریکایی‌ها روس‌ها را مزاحم می‌دانند و خیلی به آنها اعتنا نمی‌کنند و اگر بتوانند مرکز و شرق اروپا را به غرب اروپا و شمال آمریکا به لحاظ اقتصادی و انرژی سوق دهند اهرم مهمی را از مسکو خواهند گرفت که این خود نیاز به افزایش ظرفیت‌های مزاد سرمایه در آمریکا خواهد داشت. هرچند مسکو و بیجینگ با آمریکا مشکل دارند ولی اتحاد ضد آمریکایی آنها به واسطه ی تلقی چین از اهمیت آمریکا در آینده اقتصادی خود امکان‌پذیر نیست. اتحاد با روسیه به توانمند شدن قابل توجه چین در عرصه‌های اقتصادی و ژئوپلیتیک مساعدتی نمی‌کند ضمن اینکه این دو در باطن خیلی به هم اعتماد ندارند. روسیه نیز مانند ۹۸ درصد کشورها تمایل ندارد میان چین و آمریکا یکی را انتخاب کند. رقابت شوروی و آمریکا رقابتی ایدئولوژیک بود ولی رقابت چین با آمریکا عمدتاً ماهیتی مالی - اقتصادی - سیاسی

دارد. کشورهای میان‌پایه مانند برزیل، آرژانتین و اندونزی که از استقلال سیاسی بهره‌مندند، این نظام بین‌الملل را یک فرصت می‌بینند تا از هر دو طرف استفاده کنند تا درآمد سرانه خود را ارتقا بخشند. نحوه شکل‌گیری و تکامل این نظام بین‌الملل بعد از انتخابات نوامبر ۲۰۲۰، فارغ از اینکه کدام حزب پیروز شود دو تابع کلیدی دیگر نیز دارد:

- ۱) تا چه میزان جهت‌گیری جدید سیاست خارجی آمریکا می‌تواند ثروت بیشتری تولید کند
 - ۲) با چه نسبتی از این ثروت جدید برای فائق آمدن بر چین از یک طرف و هزینه‌کردن آن در داخل آمریکا از طرف دیگر، بهره‌برداری شود در دنیای جدید اگر فردی بخواهد معقول و محترم زندگی کند، بنگاهی بخواهد بقی خود را تضمین کند و کشوری بخواهد مستقل و آزاد باشد نیاز به تولید ثروت و مازاد و پس‌انداز دارد.
- ثروت = توان مالی، سرمایه و پس‌انداز، اضافه بر هزینه‌های جاری. انتهای پیام

- پایگاه اطلاع رسانی شبکه خبر:

نمایشگاه خودرو در چین

بیست و سومین نمایشگاه خودرو چنگدو چین با تدابیر شدید کرونایی در استان سیچوان آغاز به کار کرد. به گزارش پایگاه اطلاع رسانی شبکه خبر، بیش از ۱۲۰ خودروساز داخلی و خارجی با ۱۵۰۰ خودرو در این نمایشگاه شرکت کرده اند. خودروهایی که با انرژی جدید کار می‌کنند جایگاه مهمی در این نمایشگاه دارند. نمایشگاه خودروی چنگدو اولین نمایشگاه از چهارنمایشگاه بزرگ کلاس - آ چین در سال میلادی جاری به شمار می‌رود. این نمایشگاه تا دوازدهم مرداد ادامه دارد.

- ایلنا:

دپارتمان تحقیقات و توسعه بازار گروه صنعتی سدید؛ تجمیع زیرساخت‌های خطوط لوله چین

تصمیم شورای عالی سیاستگذاری حزب کمونیست چین به منظور تجمیع و تقویت زیرساخت‌های خطوط لوله این کشور منجر به تاسیس شرکت شبکه خط لوله نفت و گاز چین (PipeChina) شده است. به گزارش خبرنگار اقتصادی ایلنا، این شرکت جدید بخشی از تلاش‌های این کشور به منظور افزایش تمرکز شرکت‌های نفتی بر اکتشاف و تولید به شمار می‌آید. تجمیع زیرساخت‌های خط لوله چین در یک شرکت و ایجاد امکان دسترسی به این زیرساخت‌ها برای تولیدکنندگان خارجی و خصوصی، به شرکت‌های دولتی نفت و گاز کمک می‌کند در شرایطی که چین قصد دارد تولید داخلی خود را افزایش دهد، فعالیت‌های خود را در بخش اکتشافات متمرکز کند. شرکت PipeChina مالک شبکه خط لوله ای خواهد بود که پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۲۵، ۸۰ درصد توسعه یافته و به ۲۴۰ هزار کیلومتر برسد. بر این اساس شرکت هولدینگ Sinopec Kantons در بیانیه خود به بورس هنگ کنگ اظهار کرد: قراردادی به ارزش ۴۵۷ میلیون دلار (۲,۲ میلیارد یوان) انجام شده است و پیش‌بینی می‌شود تا ۲۰۲۰ سپتامبر سال ۲۰۲۰ به پایان برسد. بر اساس این قرارداد PipeChina صد درصد کسب و کار انتقال گاز طبیعی Sinopec Kantons و دارایی اصلی آن خط لوله Yulin-Jinan به طول ۹۰۰ کیلومتر را خریداری می‌کند. بر اساس اظهارات تحلیلگران، PipeChina خط لوله Yulin-Jinan را به میزان ۴۲ درصد بیش از ارزش خالص دارایی خریداری می‌کند که نشانه خوبی مبنی بر خرید سایر دارایی‌ها با پرمیوم مثبت بشمار می‌رود. منبع pipeline : technology journal / ترجمه و تدوین: دپارتمان تحقیقات و توسعه بازار گروه صنعتی سدید

ادامه ترافیک و ازدحام در پایانه‌های نفتی چین

ترافیک و ازدحام در پایانه‌های نفتی چین به دلیل واردات بی‌سابقه نفت این کشور همچنان ادامه خواهد داشت. به گزارش ایلنا از رویترز، داده‌های مؤسسه رفینیتیو ایکون و گفته‌های تحلیلگران نشان داد که با افزایش تاریخی

دریافت مقدار محموله‌ها برای یک ماه دیگر، ترافیک و ازدحام در پایانه‌های نفتی ساحل شرقی چین که سبب افزایش هزینه‌های واردکنندگان و شرکت‌های حمل‌ونقل می‌شود، به احتمال زیاد در ماه اوت نیز ادامه خواهد داشت. در حالی که پالایشگاه‌ها و پایانه‌های استان شاندونگ - محل استقرار یک‌چهارم از ظرفیت پالایشی چین - در تلاش برای ساخت مخازن ذخیره جدید هستند، واردات گسترده سبب افزایش فشار به تسهیلات بارگیری می‌شود. اما لی، تحلیلگر رفینیتو در این باره گفت: انتظار می‌رود سطح واردات دریایی به بزرگ‌ترین واردکننده نفت جهان در ماه ژوئیه افزایش یابد و به ۱۴ میلیون و ۴۰۰ هزار بشکه در روز برسد، این رقم در ماه ژوئن ۱۲ میلیون و ۹۰۰ هزار بشکه و بیشترین رقم ثبت‌شده در این مؤسسه بود. چین در ماه آوریل هنگامی که قیمت‌ها به پایین‌ترین سطح در چند دهه سقوط کرد، وارد بازارهای نفت شد و محموله‌هایی را برای تحویل در ماه‌های آینده به چنگ آورد. بر اساس داده‌های رفینیتو، از ۲۲ ژوئیه، حدود ۱۲۰ میلیون بشکه نفت خام منتظر تخلیه شدن در بنادر چین بودند که نسبت به حدود ۸۰ میلیون بشکه در اوایل ماه ژوئیه افزایش چشمگیری را نشان می‌دهد. سنگ پیک تی، تحلیلگر مؤسسه سیا انرژی، در این باره گفت: ذخیره‌سازی‌های تجاری نفت خام بیش از این و تا پایان ماه ژوئن افزایش یافته و به یک میلیارد و ۱۲۰ میلیون بشکه رسیده بود که این مقدار برای بهره‌برداری از پالایشگاه‌های چین به مدت سه ماه در سطح ۲۰۱۹ کافی بود.

چین و هند، بزرگ‌ترین مشتری نفت عراق در ماه ژوئن

شرکت بازاریابی نفت عراق، سومو، اعلام کرد که شرکت‌های نفتی هند و چین بیشترین خرید نفت عراق را در ماه ژوئن انجام داده‌اند. به گزارش ایلنا به نقل از اسپوتنیک، شرکت بازاریابی نفت عراق، «سومو» امروز -یکشنبه- اعلام کرد که شرکت‌های نفتی هند و چین بیشترین خرید نفت عراق را در ماه ژوئن انجام داده‌اند. سومو در ادامه اعلام کرد: «شرکت‌های آمریکایی در جایگاه دوم خرید و شرکت‌های ترکیه، ژاپن، انگلیس و یونان در جایگاه بعد قرار می‌گیرند و بقیه نفت عراق نیز بین شرکت‌های روسیه، کویت، ایتالیا، کره جنوبی و اسپانیا توزیع شده است.» این شرکت تاکید کرده است که در فروش نفت عراق به معیارهای اصلی برای قرارداد با شرکت‌های بزرگ و متوسط نفتی جهان پایبند است و شرکت‌های اکسون موبیل آمریکا، بی بی انگلیس، سی ان بی سی چین، تی بی ترکیه و کوکاز کره جنوبی مهم‌ترین شرکت‌های جهانی خریدار نفت عراق هستند. وزارت نفت عراق جمعه گذشته اعلام کرد که خالص درآمدهای این کشور از نفت در ماه ژوئن بیش از دو میلیارد و ۸۷۰ میلیون دلار بوده است.

- پایگاه خبری تحلیلی انتخاب:

چین؛ بالاترین خریدار نفت عربستان در ماه ژوئن

واردات نفت چین از عربستان در ماه ژوئن امسال در مقایسه با همین ماه در سال ۲۰۱۹ پانزده درصد افزایش یافت. با شیوع کرونا و سقوط قیمت نفت در بازارهای جهانی در ماه‌های مارس و آوریل، پالایشگاه‌های چین سفارش نفت از عربستان را افزایش دادند. پایگاه خبری تحلیلی انتخاب (Entekhab.ir) : واردات نفت چین از عربستان در ماه ژوئن امسال در مقایسه با همین ماه در سال ۲۰۱۹ پانزده درصد افزایش یافت. با شیوع کرونا و سقوط قیمت نفت در بازارهای جهانی در ماه‌های مارس و آوریل، پالایشگاه‌های چین سفارش نفت از عربستان را افزایش دادند. به گزارش انتخاب به نقل از بی بی سی، بر اساس آمار گمرک چین، واردات نفتی این کشور از عربستان در ماه گذشته (ژوئن) به ۲ میلیون و ۱۶۰ هزار بشکه در روز رسیده است. این افزایش واردات پس از جنگ قیمت بین عربستان و روسیه، بزرگترین صادرکنندگان نفت در دنیا، در ماه‌های مارس و آوریل اتفاق افتاد؛ زمانی که شیوع کرونا بازار نفت را با مازاد تولید بزرگی روبرو کرد. بر اساس آمار رسمی و گزارش برخی رسانه‌ها، چین خرید و

ذخیره نفت ارزان را افزایش داده است. واردات نفت چین از روسیه هم در ماه ژوئن افزایش یافت، در این ماه چین روزانه کمی کمتر از دو میلیون بشکه نفت از روسیه وارد کرد که نسبت به ماه قبل و سال پیش از آن افزایش داشت. بر اساس اعلام گمرک چین، ماه گذشته (ژوئن) در مجموع چین بیش از ۵۲ میلیون تن نفت وارد کرده که رکوردی تاریخی بر جای گذاشته است. پیش‌بینی شده است که روند واردات بی‌سابقه نفت چین در ماه ژوئیه هم ادامه داشته باشد؛ بعضی محموله‌های که در ماه در ماه سفارش داده شده‌اند، هنوز در مسیر انتقال به چین هستند یا تخلیه بار آنها در بندرهای چین بکندی انجام می‌شود. عربستان در ماه ژوئن در مقایسه با سایر کشورهای صادرکننده نفت کاهش بیشتری در تولید داشته است. اعضای سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) به همراه تولیدکنندگان بزرگ غیرعضو این سازمان (اوپک پلاس) از ماه مه (دو ماه پیش) روزانه نزدیک به ۱۰ میلیون بشکه از تولید خود کم کردند که معادل ده درصد عرضه جهانی نفت بود. این تصمیم دو هفته پیش بازنگری شد. از ابتدای سال جاری میلادی، بازار نفت مدام شاهد کاهش قیمت بوده است؛ در ماه آوریل قیمت نفت به ۱۶ دلار در هر بشکه رسید که پایین‌ترین در ۲۱ سال اخیر بود. قیمت نفت غرب تگزاس هم برای قراردادهای آتی به دلیل پر بودن مخازن تا نزدیک -۴۰ دلار پیش رفت. با همه‌گیر شدن کرونا، فعالیت بسیاری از واحدهای صنعتی محدود یا متوقف شد؛ بسته شدن مرزها هم و توقف سفر هوایی هم بر تقاضای بازار نفت تأثیرگذار بوده است.

- خبرگزاری فارس:

چین بهتر است یا آمریکا؟

گویا از کاخ سفید نگران‌تر کاخ سعدآبادنشینان هستند! آنها که همهٔ سیب‌های خود را در سید ایالات متحده گذاشتند، و آمریکا هم در یک معاملهٔ برد برد، همهٔ سیب‌ها را برد، و البته سید را هم برد! خبرگزاری فارس - یادداشت میهمان؛ محمد صادق ناطقی: شاید هیچ ایرانی میان‌سال‌ی را نتوان یافت که از موضوع انشای «علم بهتر است یا ثروت؟» خاطره‌ای نداشته باشد. در دههٔ شصت و اوایل دههٔ هفتاد نتیجهٔ انشای همهٔ دانش‌آموزان این بود که «علم از ثروت بهتر است»؛ اما از اواسط دههٔ هفتاد که گفتمان انقلاب اسلامی کمی رنگ باخت و جای خود را به میانی منحنی غربی داد، دانش‌آموزانی از قشر مرفهٔ جامعه پیدا شدند که در پاسخ این پرسش می‌گفتند: «ثروت بهتر از علم است» و استدلالشان این بود که پدر ما با استفاده از ثروت به هرچه می‌خواهد می‌رسد! رفته‌رفته نیز فراموش شد که علم به‌خودی‌خود ارزشمند است. این در حالی است که پاسخ‌هایی دیگر نیز وجود داشت که در بین گزینه‌ها نبود. برای مثال ایمان، تقوا، انسانیت، و خدمت به خلق، به مراتب از علم و ثروت بهتر بودند. اگر بخواهیم ناظر به میانی اسلامی به این پرسش پاسخ بدهیم، بین انتخاب علم و ثروت، بی‌گمان علم از ثروت بهتر است. البته شایان ذکر است ثروتی که در خدمت خدا و خلقش باشد نیز ممدوح است؛ همچنان‌که در سیرهٔ امامان معصوم علیهم‌السلام و روایات ایشان تولید ثروت امری پسندیده است. تغییر نگرشی که در مقایسهٔ علم و ثروت در جامعهٔ ما به‌وجود آمد، در بسیاری از رویکردهای خرد و کلان اجتماعی و فرهنگی و سیاسی، از جمله روابط اقتصادی و سیاسی جمهوری اسلامی ایران با دیگر کشورها نیز عیناً تکرار شد. جمهوری اسلامی با این تفکر که ساختار مرسوم دنیا را به‌هم بزند و در سایهٔ حکومت الله نه جزو کشورهای سلطه‌پذیر و نه جزو کشورهای سلطه‌گر باشد، پا گرفت و اراده کرده بود که با نفی سلطه‌پذیری بر ظرفیت‌های بی‌پایان خود تکیه کند؛ از این‌رو شعار «نه شرقی نه غربی، جمهوری اسلامی» بر سردر ساختمان وزارت خارجهٔ کشورمان نقش بست، اما رفته‌رفته تربیت‌شدگان غرب بر امور کشور مسلط شدند و با فاصله گرفتن از گفتمان اصیل انقلاب اسلامی و رهنمودهای امام و رهبری، کشور را از نظر فکری و اقتصادی در آغوش غرب و آمریکا انداختند. آنها با القای این مفهوم که غرب از شرق بهتر است، کوشیدند که از شعار «نه غربی نه شرقی» فقط عبارت «نه شرقی» را برگزینند و بخشی از جامعهٔ نخبگانی و گروهی از مردم را نیز با خود همراه کنند و برای مذاکره و ارتباط ویژه با غرب

بتوانند به حاکمیت فشار بیاورند. این موضوع که جمهوری اسلامی می‌بایست با دنیا ارتباط می‌داشت و از نظر اقتصادی با کشورهای گوناگون تجارت می‌کرد، بر هیچ‌کس پوشیده، و درکش چندان سخت نبود؛ اما مسئله آنجا بود که دولت‌های واداده و غرب‌گرا برای توجیه سرسپردگی خود مدام تلاش می‌کردند انقلابیون را منم کنند که شما نمی‌گذارید ما با دنیا رابطه داشته باشیم و پیشرفت کنیم. این موضوع از همان روی کار آمدن دولت موقت و جریان موسوم به ملی - مذهبی و حزب نهضت آزادی به‌خوبی مشهود بود؛ چون آنها خود تربیت‌شده غرب بودند و تنها راه پیشرفت و برون‌رفت از مشکلات را پناه بردن به دامان غرب می‌دانستند. حتی با وجود آشکار شدن جاسوسی و توطئه‌های آمریکا بر ضد جمهوری اسلامی، غرب‌گرایان باز هم از رابطه پنهان و آشکار با غرب دست نکشیدند و بر سرسپردگی خود و وابسته کردن کشور به غرب اصرار داشتند! امام خمینی (قدس‌سره) در وصف چنین کسانی فرمودند: یک کسی که پنجاه سال مغزش را آنها تربیت کرده‌اند و از مغز انسانی بیرونش کردند یک مغز غربی روی آن گذاشتند، این هرچه هم که ضربه از غرب به این مملکتش بخورد، به این کشورش بخورد باز از آنها تعریف می‌کند؛ باز هم دنبال این است که برگرداند ... از اینجا روابط با آمریکا هست؛ روابط اشخاص برای توطئه‌گری با آمریکا هست؛ با انگلستان هم هست ... اینها هم خودشان را ملی می‌دانند و خودشان را روشنفکر می‌دانند (صحیفه نور، ج ۱۰، ص ۲۸۰). غرب‌گرایان از نظر رویکردهای سیاسی اشتباهانی اساسی و جدی داشتند که شاید از مبانی فکری و اعتقادی آنها سرچشمه می‌گرفت؛ یکی از ایرادات آنها این بود که تعریفشان از دنیا با تعریف دنیا از دنیا بسیار متفاوت بود! آنها آمریکا را معادل دنیا می‌پنداشتند و هرگاه از دنیا و جامعه جهانی سخن می‌گفتند، منظورشان آمریکا بود! ولی ما در دنیا کشورهای ریز و درشت فراوانی می‌دیدیم که هرکدام برای خود شأن و جایگاهی در جامعه جهانی داشتند. متأسفانه سرانجام گفتمان جریان غرب‌گرا در موضوع سیاست خارجی بر گفتمان انقلابی چیره شد، و آنها موفق شدند که بین خود و غرب منافع مشترک فراوانی تعریف کنند و با همه وجود برای حفظ این منافع کوشیدند. قراردادهایی مانند "کرسنت"، "توتال"، "استات اوپل"، و توافقی مثل برجام نافرجام، همه نتیجه تلاش غرب‌دوستان برای دفاع از منافع مشترکشان با غرب بود. اما حافظه تاریخی ما و تجربه‌های تلخ گذشته، همواره ما را از ارتباط با غرب برحذر می‌داشت. یادآوری استعمار و استثمار چندصدساله انگلیس و آمریکا و دیگر کشورهای اروپایی در بسیاری از کشورهای دنیا به ما گوشزد می‌کرد که به غرب نمی‌توان و نباید اعتماد کرد و به نقطه‌های خیالی امید بست و دل سپرد؛ همچنان‌که رهبر حکیم انقلاب فرمودند: آمریکایی‌ها با کمال وقاحت دارند می‌گویند: «اگر در قضیه هسته‌ای ایران کوتاه هم بیاید، تحریم‌ها یکجا و همه برداشته نخواهد شد»؛ این را صریح دارند می‌گویند. این نشان‌دهنده این است که به این دشمن نمی‌شود اطمینان کرد؛ نمی‌شود اعتماد کرد ... من معتقدم باید دل را به نقطه‌های امیدبخش حقیقی سپرد، نه به نقطه‌های خیالی؛ نه به نقطه‌های خیالی! آنچه لازم است این است (۱۷/۱۰/۱۳۹۳). آیاتی چون آیه ۱۱۳ سوره هود و روایاتی پرشمار در این زمینه یک طرف، بیانات و تأکیدات پرشمار امام خمینی و رهبر حکیم انقلاب و تجربیات چهل‌ساله در جمهوری اسلامی جای هیچ شک و شبهه‌ای باقی نگذاشته که پناه بردن به دامان غرب جز فلاکت و حقارت و پشیمانی چیزی در پی ندارد؛ اما باین‌همه بردگان غرب کوشیدند تا هرطور شده یوغ اسارت خود را بر مردم آزادی‌خواه تحمیل کنند؛ ولی خوی وحشی و سلطه‌طلب آمریکا در مقابل خوش‌خدمتی دوستان داخلی‌شان تغییر نکرد. آمریکا همان گرگ درنده قبلی بود که تنها بر روی دستان چندی‌اش، دستکشی مخملی کشیده بود... اما چه می‌توان کرد که تربیت‌شدگان غرب جز خواب برگشتن آمریکا خوابی نمی‌بینند و جز در راه سرسپردگی قدم بر نمی‌دارند؛ همچنان‌که امام خمینی قدس‌سره فرمودند: ما از شرّ رضاخان و محمدرضا خلاص شدیم، لکن از شرّ تربیت‌یافتگان غرب و شرق به این زودی‌ها نجات نخواهیم یافت. اینان برپادارندگان سلطه ابرقدرت‌ها هستند و سرسپردگانی می‌باشند که با هیچ منطقی خلع سلاح نمی‌شوند، و هم‌اکنون با تمام ورشکستگی‌ها دست از توطئه علیه جمهوری اسلامی و شکستن این سدّ عظیم الهی بر نمی‌دارند (صحیفه نور، ج ۱۵، ص ۴۴۶ و ۴۴۷).

بدیهی است که اگر ما ناچاریم با جهان ارتباط داشته باشیم که حتما ناچاریم، پس باید جهان را بزرگتر ببینیم و جامعه جهانی را به آمریکا و غرب محدود نکنیم. اگر به دنبال ارتباط با دنیایم باید منافع مشترک ملی بر پایه تجارت منصفانه برد برد با کشورهای بزرگ دیگر داشته باشیم؛ کشورهایی که دستکم در خاطر سیاسی و دیپلماتی سابقه و خاطره بدی از آنها نداشته باشیم؛ کشورهایی که از نظر فرهنگی به ما نزدیکتر باشند و نگاهشان به جهان نگاه ارباب و رعیتی نباشد. چین، هند، پاکستان، و همسایگان ریز و درشت اطراف، کشورهای امریکای لاتین و افریقای و ... همه و همه می‌توانند به شرکای تجاری منصفی برای ما تبدیل شوند. بسیار طبیعی است که غرب به‌ویژه آمریکا از بهبود روابط ایران با دیگر کشورها احساس نگرانی کند؛ اما گویا از کاخ سفید نگران‌تر کاخ سعدآبادنشینان هستند! آنها که همه سیب‌های خود را در سبد آمریکا گذاشتند، و آمریکا هم در یک معامله برد برد، همه سیب‌ها را برد، و البته سید را هم برد! این ورشکستگان داخلی می‌کوشند که در برقراری ارتباط با دیگر کشورهای جهان تردید ایجاد کنند و با دروغ‌پراکنی رسانه‌های مسموم خود بذر یأس و تردید و بدگمانی را در دل مردم بکارند؛ چون طرف‌دار گرایش به غرب‌اند و برای توجیه گفتار و رفتار خود هم چهره‌ای زشت و شوم از شرق می‌سازند، و هم غرب را بزک و خیانت‌های غربی‌ها را روتوش می‌کنند. رهبر فرزانه انقلاب درباره آنان فرمودند: این کسانی که امروز طرف‌دار گرایش به غرب‌اند، به‌نظر من عقلشان را باخته‌اند! تعقل نمی‌کنند. اینهایی که می‌گویند برای پیشرفت کشور باید به غرب تکیه بکنیم و به غرب پناه ببریم و با آنها رفاقت‌مان را تشدید بکنیم، به‌نظر من عاقلانه حرف نمی‌زنند. خب غرب به ما تجربه‌هایی داده. اولین کاری که عقل می‌کند [این است که] باید از تجربه‌ها استفاده کند ... اولین تحریم‌ها، اولین حمله‌ها، اولین خیانت‌ها، اولین جاسوسی‌ها، اولین نفوذهای امنیتی، اولین تهاجمات وسیع و همه‌جانبه تبلیغاتی علیه انقلاب اسلامی از طرف غربی‌ها شد دیگر؛ از طرف آمریکا و از طرف اروپا؛ اینها چه کسانی هستند؟ تجربه به ما چه می‌گوید؟ بعد قضایای مختلف تا امروز؛ تا قضیه برجام (۱۳۹۵/۰۴/۱۲). با توجه به آنچه گفته شد، و همچنین آموزه‌های دینی و قرآنی، روابط اجتماعی، سیاسی و اقتصادی با غیرمسلمانانی که با ما سر جنگ ندارند (کافران غیرحربی) نه تنها رواست که گاهی اوضاع چنین اقتضا می‌کند که این روابط بسیار نزدیک و مستحکم باشد. کسی به دنبال نفی ایرادات و بدی‌های کشورهای شرقی و افریقای و امریکای لاتین نیست، اما مسئله اینجاست که بردگان مکتب غرب بر آن‌اند که مردم ما نه تنها از باطن شرارت‌آمیز و خیانت‌آلود دولت‌های ظاهرالصلاحی همچون انگلیس و فرانسه و آلمان آگاه نشوند، بلکه جنایات پرشمار و فراموش‌نشده‌ی آمریکا را نیز با بزک رسانه‌ای و دروغ‌های خوش‌رنگ‌ولعاب از یادها می‌برند تا بتوانند به منافع سیاسی و اقتصادی خود برسند. قرآن کریم رابطه با کافران حربی و کسانی را که در پی تسلط بر مؤمنان هستند حرام می‌داند و می‌فرماید: **وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا (نساء، ۱۴۱)؛** «و خداوند هرگز راهی برای تسلط کافران بر مؤمنان قرار نداده است.» اما رابطه با کافران غیرحربی را نه تنها جایز می‌داند که همدردی با آنان و خیرخواهی و نفع‌رسانی به آنها را نیز روا می‌شمرد: **لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ (ممتحنه، ۸)؛** خدا شما را از کسانی که در امر دین با شما به کارزار برخاستند و شما را از دیارتان بیرون نکردند، باز نمی‌دارد که به آنها نیکی کنید، و با آنان با عدل و داد رفتار نمایید، که همانا خدا دادگران را دوست می‌دارد. و در خاتمه می‌باید گفت: چین بهتر است از آمریکا / خان فرنگی ماب اگر بگذارد. انتهای پیام /

خبرنامه: - حدیث هفته (۱۹):

«علت بنیان عید قربان» (بمناسبت عید قربان)

پیامبر بزرگ اسلام که سلام خدا بر او و خاندانش باد، فرمود:

إِنَّمَا جَعَلَ اللَّهُ الْأَضْحَى لِشَبَعِ مَسَاكِينِكُمْ مِنَ اللَّحْمِ فَأَطْعِمُوهُمْ؛

خداوند عید قربان را بر نهاد تا مستمندان از گوشت سیر شوند؛
پس از گوشت قربانی به ایشان بخورانید.

ثواب الأعمال، ص ۵۹

«عمل محبوب خداوند» (بمناسبت شهادت امام باقر "ع")

امام محمد باقر که سلام خدا بر او و خاندانش باد، فرمود:

مَا مِنْ شَيْءٍ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ مِنْ عَمَلٍ يَدَاوِمُ عَلَيْهِ، وَإِنْ قَلَّ

هیچ چیز نزد خداوند عزوجل محبوبتر از عملی نیست که بر آن
مداومت شود؛ هر چند اندک باشد.

الكافی: ج ۲، ص ۸۲، ح ۳

به «خبرنامه»

"انجمن دوستی ایران و چین" «««

در شبکه اجتماعی و پیام رسان "ایتا" پیوندید.

گردآوری اخبار از خبرگزاریها و رسانه های جمعی کشور،

<https://eitaa.com/joinchat/1110769700C402bc63474>

پل ارتباطی با اعضا:

(فقط پیامک): ۰۹۲۲۱۰۴۶۸۶۷

✉: icfabulliten@gmail.com

<http://ircfa.ir>